

LXXXIII

КРУГЪ ЦЕРКОВНАГО ДРЕВНЯГО ЗНАМЕННАГО ПѢНІЯ.

ВЪ ШЕСТИ ЧАСТЯХЪ.

ЧАСТЬ II и III.

ИЖДИВЕНІЕМЪ ПОТОМСТВЕННАГО ПОЧЕТНАГО ГРАЖДАНИНА
АРСЕНІЯ ИВАНОВИЧА МОРОЗОВА.

С.-ПЕТЕРБУРГЪ.
Типографія В. С. Балашева, Набережная Екатеринин. кан., № 78.
1884.

№ 23-ч часть 1я

LXXXIII

КРУГЪ
ЦЕРКОВНАГО ДРЕВНѦГО ЗНАМЕННАГО
ПѢНІѦ.

ВЪ ШЕСТИ ЧАСТѦХЪ.

ИЖДИВЕНІЕМЪ ПОТОМСТВЕННАГО ПОЧЕТНАГО ГРАЖДАНИНА
АРСЕНІЯ ИВАНОВИЧА МОРОЗОВА.

С.-ПЕТЕРБУРГЪ.
Типографія В. С. Балашева, Набережная Екатеринин. кан., № 78.
1884.

Часть вторая.

Ѡбиходъ

всенощнаго бдѣнія.

Тріѡди постной

и цвѣтной.

Ча́сть в҃-аѧ/ Ѡ҆бихо́дъ просто́й.

в Ѿвиходъ постный.

г· Ѿвихо́дъ цвѣтной.

А — минь.

Прі и ди те по кло ним сѧ
Ца ре ви на ше мꙋ Бо гꙋ.

Прі и ди те по кло
ним сѧ Хри стꙋ Ца ре ви
и Бо гꙋ на ше мꙋ.

Прі и ди те по кло ним сѧ
и при па демъ къ са мо мꙋ
Го спо дꙋ І сꙋ сꙋ Хри стꙋ
Ца ре ви и Бо гꙋ на ше мꙋ.

Прі и ди те по кло ним сѧ
и при па демъ — .

Псаломъ р҃г.

Бла го сло ви ду ше
мо ѧ го спо да __ __.

Бла _ го сло __ венъ е си
__ го спо ди __ __ __.

Го спо ди бо же мой
воз ве ли чи сѧ е си
__ зѣ ло __ __.

Бла __ __ го __ сло __
венъ __ е си __ го __
спо __ __ __ __ __ ди __ __.

И __ слу ги ско ѧ

Ѽ гнь па лащъ.

Дик на дк ла тко ж го спо ди.

Бж пре мд го сті ю со тко рилъ е си.

Ела ка ти го спо ди со тко ги кше

му

кѡ.

А ли лу і а ал ли лу

і а сла ва те бѣ бо же. в҃.

А ли лу і а ал ли лу

і а сла ва те бѣ

бо же.

Кафи́зма а҃.

Бла жен мужъ ал ли

лу і а.

Иже не иде на со вѣтъ не

че сти выхъ.

А — ли лꙋ — і — ѧ.

И — ꙁъ пꙋть не че сти — вых по тек — — не чъ — — — —.

Инъ припѣвъ.

А — ли лꙋ — і — ѧ.

В а ли лꙋ і ѧ ал ли лꙋ

і ѧ сла — ва те бѣ бо же. в҃.

А а ли лꙋ і ѧ ал ли лꙋ

і ѧ сла ва те — бѣ

— — — бо — — же .

По выходѣ.

вѧ тыѧ сла вы, без смерт
на го, ѿ ца не бе сна го.
свѧ та го бла жен на го, і
су са хри ста сы на бо жі ѧ:
при шед ша го на за падъ
солн цу ви дѣв ше свѣтъ ве
чер ній. по емъ ѿ ца, и сы на,
и свѧ та го ду ха, бо га.
до стоинъ е си во всѧ вре
ме на пѣтъ бы ти гла сы
пре по доб ны ми сы не
бо жій жи вотъ да ѧй все мꙋ

ми гꙋ : е го же га ди весь
миръ сла — — витъ — — ся.

Прокимны дне́вные въ сꙋ́ботꙋ ве́черъ.

Го сподь во ца ри — ся —
въ лѣ по тꙋ ся ѡ бле — че.

Послѣ́дній.

Го сподь во ца ри — — — ся
— въ лѣ по тꙋ ся ѡ бле — че.

Воскресе́ніе ве́че.

Се ны нѣ бла го сло ви те
Го спо да вси ра би Го спо дни.

Въ понедѣ́льникъ ве.

Г о сподь оу слы шитъ мѧ е гда — взо кꙋ кне мꙋ.

Во вторникъ вечеръ.

М и лость твоѧ Го спо ди по же нетъ — мѧ ко всѧ дни жи ко та мо е го.

Въ средꙋ вечеръ.

Б о же во и мѧ тво е спа си мѧ, и въ си лѣ тво ей сꙋ ди — ми.

Въ четвертокъ ве.

П о мощь мо ѧ ѿ го спо да

го твор ша го не бо и зем лю.

Въ пѧтокъ ...

Бо же за стѫп никъ мой е си ты и ми лость ѩко а пред ва ритъ мѧ.

Нареченко хво. егойакле. и благоверные къ...

Съ на ми богъ га зы мей те ѩ зы цы и по ка гѧ и те сѧ ѩ ко съ на ми богъ.

У слы ши те и до по слѣд нихъ зем ли.

Ѧ ко сна ми
богъ ра зу мѣ
и те ѧ зы цы
и по ка рѧ и те
сѧ
ѧ ко сна
ми богъ.

Передшести псалмїи

Сла ва ввыш нихъ Бо гу,
и на зем ли мїръ, въ че
вѣ цехъ бла го во лѣ нї е.

Пошести псалмїи.

Ал ли лу і а ал ли лу і а сла ва те бѣ бо же.

Бла го сло венъ є си го спо ди, на оу чи насъ ѡ прав да ні ємъ тво имъ.

Ан гель скїй со боръ оу ди ви ся, зря те бе въ мер твыхъ вмѣ ни ша ся. смерт ну ю же спа се крѣ постъ ра зор ша,

исъ со бо ю а да ма
воз двиг ша, и ѿ а да
вса ѧко бо - жды ша.

По что ми ро, съ ми ло
сти вы ми сле за ми,
со у че ни цы из ли ва
е те, бли ста ѧ сѧ на
гро бѣ ан гелъ ми ро но си
цамъ вѣ ща - ше: ви ди те
вы гробъ вошъ и ра зу мѣй те,
спасъ бо вос кре се ѿ гро ба.
Зѣ ло ра но ми ро но

си цы те ча хў на гробъ гы

да ю ще . но пред ста къ нимъ

ан гелъ и ре че : гы да ні ю

бре мя пре ста , не пла чи те

ся . кос бре се ні е же

а по сто ломъ гцы — че.

Ми ро но си цы же ны,

съ ми ромъ при шед ше , ко

гро бў тко е мў спа се ры

да ю ще . ан гелъ же книмъ

рекъ ща ю щў что смерт ны

ми жи ва го по мыш ля

е че и ко на ко богъ

кос бге се ѿ гро ба.

Сла ва ѿ цꙋ и сы нꙋ

и свѧ то мꙋ дꙋ хꙋ.

По кло ним сѧ ѿ цꙋ, и

то го сы но ви, и свѧ

то мꙋ дꙋ хꙋ. свѧ тѣй тро

цѣ ко е ди номъ сꙋ ще ствѣ.

съ се ра фи мы зо вꙋ ще. свѧтъ,

свѧтъ, свѧтъ, е си го спо ди

Ны нѣ и при сно и

во вѣ ки вѣ комъ а минь.

Ѿ изно дакца рождьши,
ѿ грѣха дѣкице а
дама изкакила еси.
радость же есѝ, вънечали
мѣсто дагока, ѿпадшей
жизни. тѣхъ паки къчтой коз
кодитъ, изтебе коплоти
кый сѧ богъ и челокѣкъ.
Алли лꙋ ї ѧ алли лꙋ
ї ѧ слака тебѣ боже. К.
На... тебѣ ко... же.

Поліелеосъ.

Хва ли те и мѧ го спо — дне.
а л ли лꙋ і ѧ.
Хва ли те га ви го спо да —.

Припѣвъ.

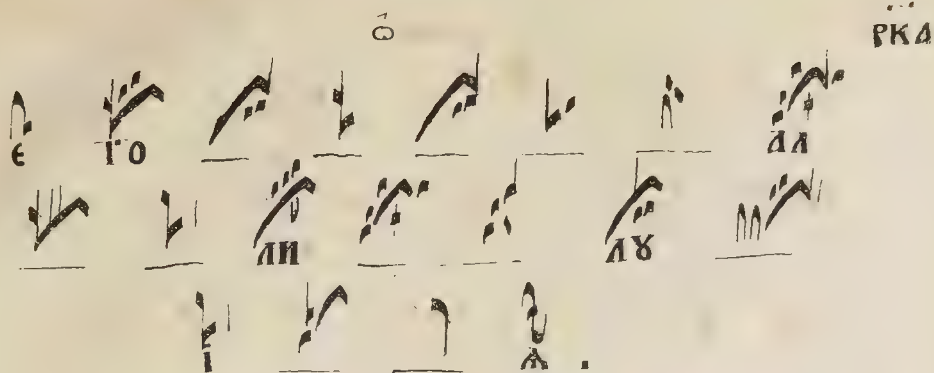
А ли лꙋ
і ѧ.

Псаломъ гле.

Ис по вѣ дай те сѧ го
спо де ви ꙗ — ко благъ.
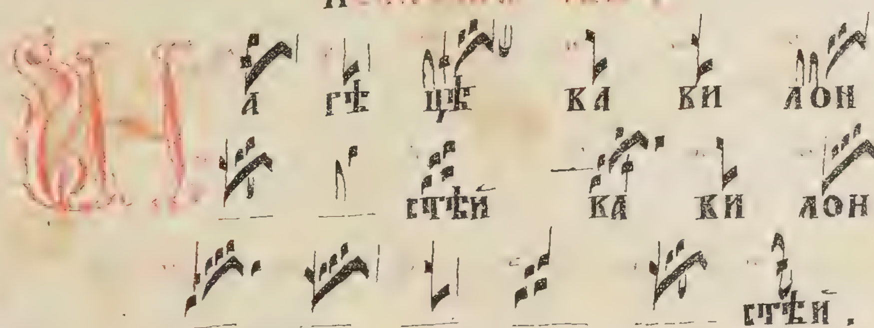
Припѣвъ.
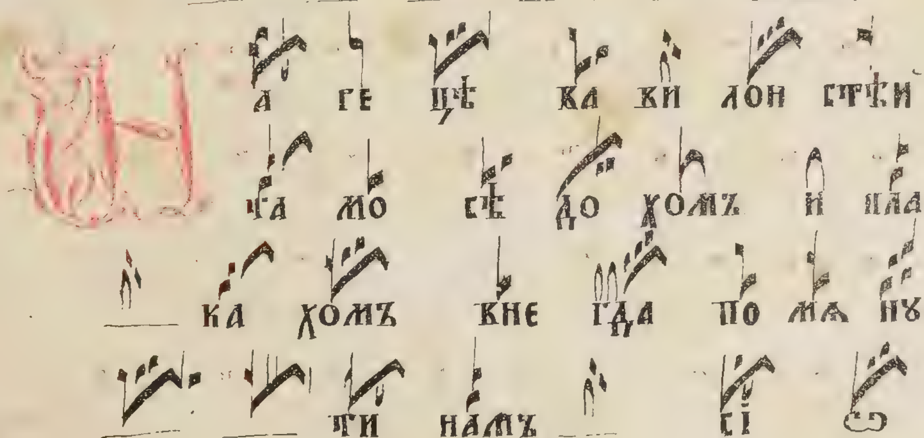
А ли лꙋ і ѧ ал ли лꙋ
і ѧ ꙗ ко вѣкъ ми лость.

Въ нед҃ли блꙋднагѡ мѧсопꙋст҃ и сыропꙋст҃.

Псаломъ рлѕ.

на.

Н а вер бі и по

сре дѣ е а о бѣ си

хомъ ор га ны на ша, ꙗ ко

тꙋ во про си ша насъ. плѣ нь

шї и насъ сло весъ пѣ

сне и, и вед шї и

насъ пѣ

нї а.

В ос пой те намъ

ѿ пѣ сней сі ѡн

скихъ. ка ко вос по емъ

пѣ снь го спо дню
на зем ли — чуж дей — ?
А ли лу — — і а —

Статья в.

А ще тя за бу ду і
е ру са — ли ме, і е ру
са ли — — — — ме.
А ще тя за бу ду і
е ру са ли — ме, — за
бве на бу ди де сни — —
ца — мо я — — — — — —.

рилъ пни — ꙗ зыкъ мо й
гор та ни мо е мꙋ.
а ще не по мѧ нꙋ те бе.
— — — — а — ще не
пред ло жꙋ і е рꙋ са ли
— ма, ꙗ ко кна ча — ло
— ке се — — — —
— лі ѧ — мо е го
— — — — —
о мѧ ни — — го —
— сно ди сы — ны е
дом — скі ѧ, вдень — — —

е гꙋ са ли

мль.

А л ли лꙋ і ѧ

Стіхъ.

Б ла го лю щі ѧ ис то

ща и те, ис то ща

и те.

Б ла го лю щі ѧ ис то

ща и те, и сто щаи

те до ѡ сно ка ні и

е го.

Д ши ка ки ло на

о ка ян на я! Бла жен

и же коз да стъ

те бѣ коз да я

ні е тво

е , е же коз да

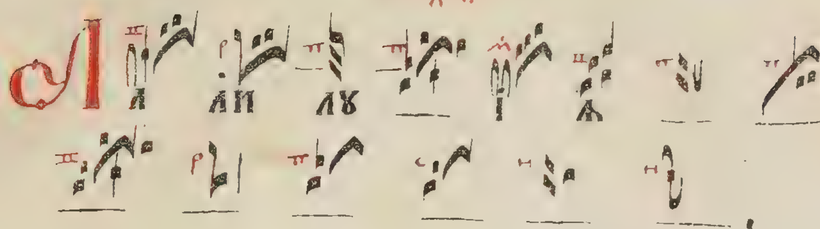
стъ намъ

Б ла женъ и же и

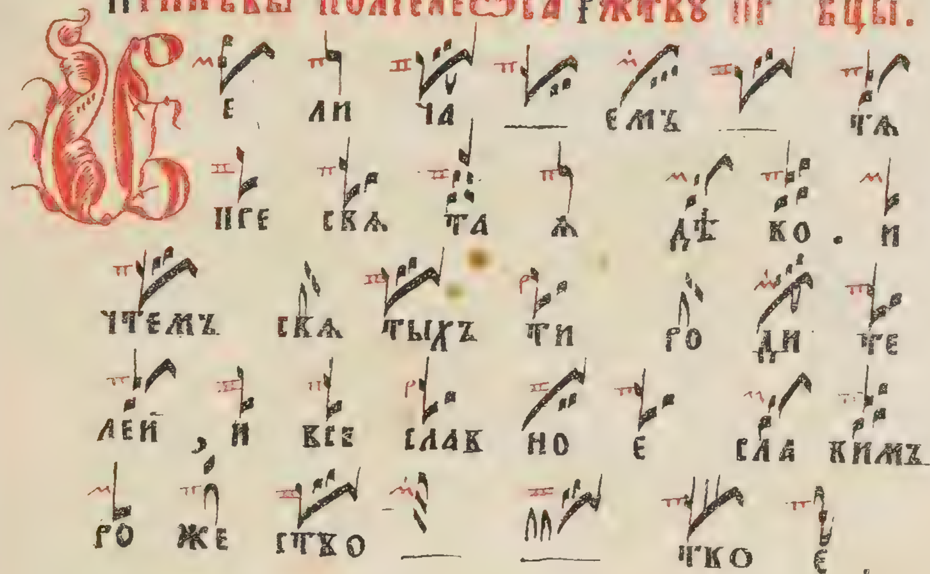
метъ и раз бі етъ

мла ден цы тво я

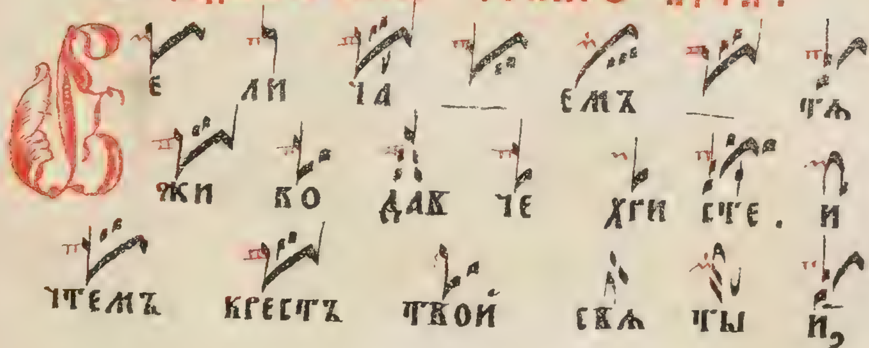
о ка мень

Припѣ́вы полїелеѡ́са Ржⷭ҇тву прⷭ҇ Бцⷣы.

Воздви́женїю чⷭ҇тнаго крⷭ҇та.

имъ же насъ спаслъ е си, ѿ

га бо ты блга — — жі ѧ.

Введенію [illegible]

Ве ли ча — емъ — тѧ пре

свѧ та ѧ дѣ во. бо го

из бран на ѧ ѿ го во ки це,

и чтемъ е же вцер ковь го

спо дню, вхо жде ні е — — чко е.

Р[illegible]

Ве ли ча — емъ — тѧ

жи во дав че хри сте, насъ

ра ди ны нѣ пло ті ю

рожд — ша го сѧ, ѿ без не

вѣст ны ѧ и пре чи стыѧ

дѣ вы ма рі — — — и.

Богоявленію гдню.

В е ли ча — емъ — тѧ

жи во дав че хри сте. насъ

ра ди ны нѣ пло ті ю крещ

— ша го сѧ, ѿ і ѡ ан на

вво дахъ і ѡр дан — — — скихъ.

Срѣтенію гдню

В е ли ча — емъ — тѧ

жи во дав че хри сте.

и чтемъ пре чи сту ю ма — терь тко ю, е ю же по за ко ну ны нѣ, при не се ся кцег кокь го спо — — — дню.

Бл҃гокѣщенію бцы.

Ар хан гель скій гласъ — — ко ні емъ — чи чи ста я: га дуи ся об га до кан на я го спод ь его бо — ю.

Внлю ваій.

Ве ли ча — емъ — тя жи ко дак че хри сте.

Ѻ сan на въ выш нихъ ! и мы ти ко пі емъ бла го сло венъ гра ды и ко и ма го спо — — — дне.

Вознесенію гдню.

Ве ли ча — емъ — та жи во дав че хри сте. и по чи та емъ е же на — не бе са съ пре чи сто ю пло ті ю, бо же ствен но е воз не се — — ні е.

Вилію г҃.

Ча́ст в҃

Ве ли ча — емъ — тѧ
жи во дав че Хрї сте, и
чтемъ все свѧ ты и Дꙋхъ твой,
е же ѿ ѻ҃ц҃ а по слалъ е
си, Бо же свѧщен нымъ оу че
ни комъ — — сво имъ.

Преѡбраже́нїю Гд҃ню.

Ве ли ча — емъ — тѧ
жи во дав че Хрї сте и
по чи та емъ пре чи сты ѧ
пло ти тво е ѧ, пре слав но е
пре ѡ бра же — — нї е.

Оу̑спе́нію пре́свѧ̑ бцы

Ве ли ча емъ тѧ
пре не по роч на а ма
ти хри ста бо га на ше
го. и все слав но е сла ви
оу спе ні е — — тво е.

Прпо̑бному се́ргію игѹ̑.

Ѹ бла жа емъ тѧ
пре по доб не ѿ че се
ргі е. и чтемъ свѧ тѹ ю
па — мать тво ю, на став
ни че и но комъ и со бе

съ҃д ни ѥ ан — — ге ломъ.

Ап҃лꙋ і҆ѡа́ннꙋ богосло́вꙋ, и҆ про́ч҃.

Ве ли ча — емъ — тѧ а по ст҃о ле х҃ри стовъ і ѥ ван ге ли сте і ѡ ан не бо го сло ве. и чтемъ бо лѣ зни и трꙋ ды ꙗко ѧ, и ми же трꙋ ди сѧ, ко бла го вѣ сті и х҃ри сто — — — ве.

Покро́вꙋ пресвѧтѣ́й богоро́д҃и.

Ве ли ча — емъ — тѧ

пре ска та а дѣ ко, и
чтемъ по бгокъ ткой ска ты и
ю же та ки дѣ ска тый ан
гей на коз дѣ се, за миръ
хри сту мо ла — — щу ся.

Мчнку Димитрію.

е ли ка — емъ — та
стра сто тер пе хри стокъ
ди ми три е, и чтемъ чест
на я стра да нi я тко я,
я же за хри ста пре тер пѣлъ
— — е си.

Архангелъ михаилъ

В е ли ча — емъ — васъ
ар хан ге ли ан ге ли,
и все — во ин ства, хе ру
ви ми, и се ра фи ми, сла
ва щихъ Го — — спо да.

В е ли ча — емъ — васъ
ар хан ге ли ан ге ли,
на ча ла, вла сти, пре сто ли,
го спод ства, си лы, и хе
ру ви ми, страш на ѧ се ра
фи ми про слав лѧ ю щихъ

го — — спо да.

Знаме́нію пр богоро.

е ли ча — емъ — ча пре свя ча я дѣ ко. бо го из бран на я ѿ ро ко ки це, и чтемъ ѡбразъ твой чест ны и, имъ же по ка за ла е си пре чуд но е зна — — ме ні е.

Стаю нико́лѣ чюдо.

е ли ча — емъ — тя свя ти те лю хри стовъ

ни ко ла е, и цтемъ свѧ
тꙋ ю на ___ мѧть тко ю.
тш бо мо ли ши за насъ
Хри ста Бо га на ___ ___ ше го.

Стіе́мъ свѧти́телıемъ Васи́лıю вели.

В е ли ча ___ емъ ___ тѧ
свѧ ти те лю Хри стовъ
ва си лı е, и же бла го
чест но цер ковь Хри сто вꙋ
не по ро чнꙋ со хрань ___ ___ ша го.

Григо́рıю богосло.

П о стой но есть ___ ___

ке ли ꙗ пи тѧ, тѣ и го гі є
бо го сло ве : слꙋ ки ны
дꙋ ха и зы скак ша го, и
до бро — чьї ке ша ні ѧ
прі им ша го.

Іѡанну Златоустꙋ.

Со ди кси — пѣснь ми
по ка ѧ ні ю про по
вѣд ни ка, зла то оу ста го
і со ан на кла жи.

Рж҃твꙋ Іѡанна Кр҃тителѧ.

Ве ли ча — ем — тѧ

пре до те че спа совъ і о
ан не, и чтемъ еже ѿ не
пло до ке пре слав но е го
же стко ————— ———— пко е.

Тихвинской бцѣ.

В е ли ча ——— емъ ——— тя
пре свя та я дѣ ко. и
чтемъ о бразъ твой чест ный и,
пре слав но е по коз дѣ хꙋ
пре хож де ——— ——— ні е.

Апломъ петрꙋ и павлꙋ.

В е ли ча ——— емъ ——— васъ.

а по сто ли хри сто вы
пе тре, и па вле. и же весь
миръ оу чень ми сво и ми
про свѣ тив шихъ, и всѧ кон цы
во хри сту при вед — — — шихъ.

Положенію ризѣ гднѣй.

Ве ли ча — емъ — тѧ
жи во дав че хри сте. и
по чи та емъ ви бо же ствен
ны ѧ ри зы тво е ѧ чест
но е по ло же — — ні е.

Пророку Иліи.

Ве ли ча ем тя скѧ чый про ро че і лі е. и чтем е же на ко ле сни це ѻ гнен нѣй кое хож де ні е тко е.

о увѣрѣ гд҃ню

Ве ли ча ем тя жи во дав че хр҇и сте, и по чи та ем пре чи ста го ли ца тво е го. пре слав но е ко ѻ бра же ні е.

О усекновенiю главы Iоанна Предтечи.

В е ли ка ем чи

к ге сти те лю сна сок и

о ди не , и по чи та ем

кси чест ны я ти гла кы ,

оу сек но ве нi е.

Пресвятей Богородице.

Д о стой но е сть

ке ли ча ти тя бо

го ро ди це. чест нѣй шу ю

хе ру ким , и слав нѣй шу

ю без раз су жде нi я

се ра фим.

Гла́съ в҃

Инъ

Пѣснь всѧ кꙋ дꙋ хо — внꙋ ю — при не семъ бо го ро ди це.

Скорбѧщимъ радости.

Ве ли ча — емъ — тѧ пре свѧ та ѧ дѣ ко, и про слав лѧ емъ ми лость и щед ро ты тво ѧ. и же къ бо лѣ знехъ и не дꙋ зѣхъ по сѣ ща е ши, и всѣмъ скор бѧ щимъ ра дость по да ва — — е ши.

Вн҃лю фоминꙋ.

ВЕ ЛИ ЧА — ЕМЪ — ТѦ
ЖИ ВО ДАВ ЧЕ ХРИ СТЕ. НАСЪ
РА ДИ ВО АДЪ СО ШЕД ША ГО,
И СЪ ТО БО Ю ВСѦ ВОС КРЕ
СИВ — — ША ГО.

Всѣмъ стымъ.

ВЕ ЛИ ЧА — ЕМЪ — ВАСЪ.
А ПО СТО ЛИ, ПРО РО ЦЫ,
И МѸ ЧЕ НИ ЦЫ, И ВСИ СВѦ
ТІ И. И ЧТЕМЪ СВѦ ТѸ Ю
ПА МѦТЬ ВА ШѸ, ВЫ БО МО
ЛИ ТЕ ЗА НАСЪ ХРИ СТА

бо га на ше го.

Антифонъ Д-го гласа.

ка тымъ

ду хомъ вся

ка

ду ша

жи вит

ся и чи сто

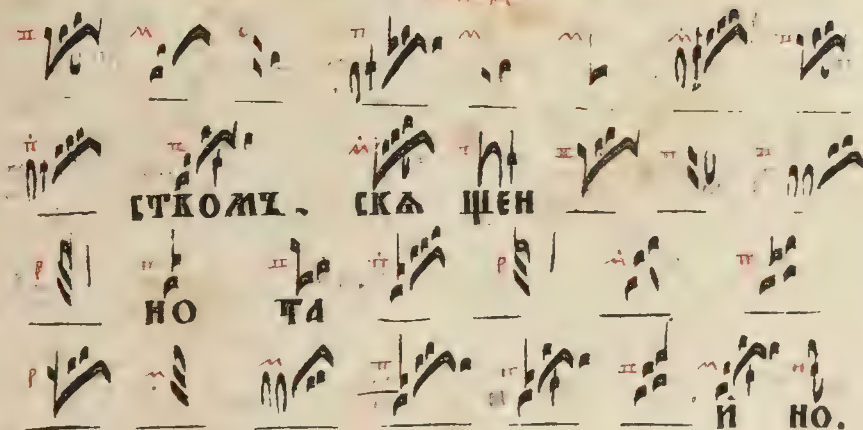
то ю

коз кы ша ет ся

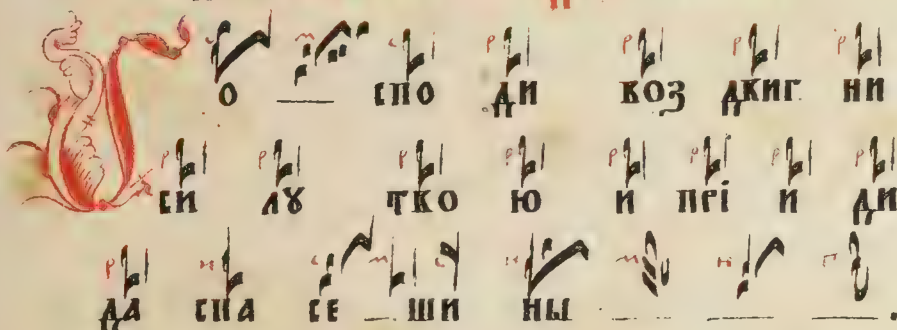
свѣт лѣ ет ся тго

и че скимъ е дин.

о выходѣ

Прокимен пред Еѵліемъ.

По еѵліи.

На чтнѣ́ѧшꙋю херꙋві́мъ. Слава.

и свѧ то мꙋ дꙋ хꙋ.

Всѧ че ска ѧ днесь ра до сти ис пол ни ша сѧ.

Х ри стосъ ро ди сѧ вви флі е мѣ.

И ны нѣ и при сно и во вѣ ки вѣ комъ а минь.

Всѧческаѧ днесь ра

Х ри стосъ ро ди сѧ ѿ дѣ вы.

Богоѧвленію гд҃ню.

Сла́ва, Всѧ́ческаѧ дне́сь ра́дос.

Хри стосъ на ки сѧ ко і ѡг да нѣ.

Ин҃нѣ Всѧ́ческаѧ

Хри стосъ кре сти сѧ ѿ і ѻ ан на.

Преѡбраже́нію Гд҇ню.

Сла́ва Всѧ́ческаѧ дне́сь ра.

Хри стосъ пре ѻ бра зи сѧ на ѳа ко рѣ.

Ин҃нѣ Всѧ́ческаѧ дне́сь

Хри стосъ пре ѻ бра зи сѧ пред

оу че ни ки ско и — — ми.

Свѣти́ленъ.

Свѧтъ — — — — го —
Господь — — — богъ — —
нашъ — — — — — — — — — — — —.

Псало́мъ рм҃и.

Хвалите Господа съ небесъ.

Припѣ́въ.

Тебѣ подобаетъ пѣснь боже.
Хвалите его въ вышнихъ
Хвалите его вси
ангели его.

Хва ли те е го солн це и лу на.
Хва ли те е го не бе са не бес.
Да вос хва лѧтъ и мѧ го спо — дне.
Той по ве лѣ и соз да ша сѧ.
И — всѧ без — дны.

Припѣвъ

Да ди те сла ву — бо — гу.
Го ры и вси хол — ми.
Звѣ рі е и вси ско — ти.
И — вси су дi и зем стi и.
Да вос хва лѧтъ и мѧ
го спо — дне.

И — мѧ того единаго.

Припѣвъ.

Тому подобаетъ пѣ — снь.

На небеси и на земли.

Пѣснь всѣмъ преподобнымъ его.

Людемъ иждивлѧющимсѧ е.

Богопойте господеви пѣснь нову.

Припѣвъ.

Славаотецъ сыну и ѿ — — че.

О — го творшемъ его.

Возрадуютсѧ ѿ

ца ри сво ємъ.

И пса лтꙑ ри да по ютъ е мꙋ.

Воз не сетъ крот кі а во спа се ні е.

Воз ра дꙋ ют са на ло жахъ сво ихъ.

Припѣвъ.

По ща ди ны Го спо ди.

Ѡ стры вру кахъ ихъ.

Ѡ бли че ні е въ лю дехъ.

Ѡ ко вы же лѣз ны ми.

Сла ва си есть всѣмъ пре по до бнымъ є го.

Х ва ли те Бо га во свѧ тыхъ е го.

Припѣвъ.

С ы не Бо жій по ми — — луй насъ.

Х ва ли те е го во оу твер же нi и си лѣ е го.

Оу твер ди Бо же вѣ ру хри стi ан ску ю, со блю ди Го спо ди и по ми луй, са мо дер жав нѣй ша го ве ли ка го го су да рѧ ца рѧ на ше го А ле ксан дра

а ле ѯан дро ки ча ксе а

гѡс ві и. сѹп рѹ гѹ е го

ке ли кѹ ю го сѹ да ры ню

ца ри цѹ ма рі ю ѳе ѡ

до рѡв нѹ. на слѣд ни ка е го

го сѹ да ря це са ре ви ча

и ве ли ка го кня зя

ни ко ла я а ле ѯан дро

ви ча. свя ти го спо ди

и по ми лѹй вы со ко

пре ѡ свя щен нѣй ша го

ми трѡ по ли та імркъ

част в҃

и ѿ тецъ на шихъ дꙋ хов

ныхъ ꙗ же ѡ хри сте съ бра

ті е ю и всѧ нга ко блак ны

а хри сті а ны го

спо ди спа си.

в҃. Ѡбиходъ постный.

Изъ тріѡди печатанной въ москвѣ въ лѣ҃ [illegible].
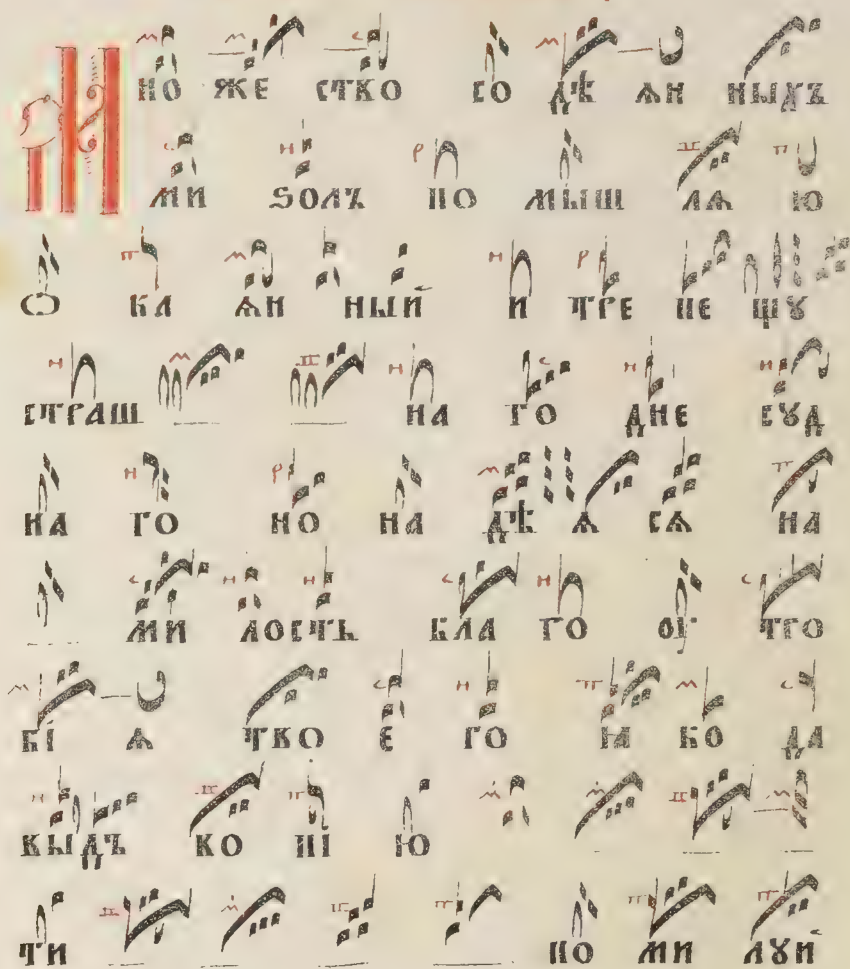
Въ н҃лю мытарѧ и фарисеѧ.

На стиховнѣ слава гласъ е҃.

Ѡ чаѧ те но ма
ѻ чи ма мо и ма,
ѿ без за ко — — ній
мо ихъ, не мо гꙋ воз зрѣ
ти и ви — дѣ ти вы со
тꙋ не бе — снꙋ ю. но прі
и ми мѧ ꙗ ко мы та рѧ

ка ю ща ся спа се, и
по ми луи мя.

По н҃ псалмѣ.

Мно же ство со дѣ ян ных
ми ѕолъ по мыш ля ю
о ка ян ный и тре пе щу
страш на го дне суд
на го но на дѣ я ся на
ми лосѣ бла го у тро
би я ко е го и бо да
выдъ ко ни ю
ти по ми луи

мѧ бо же по ве ли цѣи
ми ло сти ꙗко єи.

Нахвалитехъ слава гласъ и҃.

Иже ѿ дѣлъ по хка
лень ми фа ри се
ѿ прак да ю ща е бе
ѡ съ дилъ е си го спо
ди. и мы ꙗта гѧ сми гик
ша сѧ, и воз ды хань ми
ѡ чи ще ні ѧ про сѧ ща
ѿ прак далъ е си. не кни
ма е ши бо ве ле мꙋд

сен ным по мыс лом и со
кру ше на серд ца не оу-
ни чи жи ши . тѣмъ же
и мы те бѣ нын па да емъ
ко сми се ні и по сп҃са
дак ше му нас га ди по
даждь ос сп҃а ле ні е
и ве лі ю ми
лость .

Ѿ нлю блѹднаго на стиховнѣ

Слава гласъ ѕ.

Ѿ те че ска го да ра, рас то чихъ бо гат ство, съ без сло вес ны ми ско ты па сох сѧ о ка ѧн ный. тѣм же ла ѧ пи щи, гла домъ та ѧ не на сы ща ѧ сѧ. но воз вра ща ѧ сѧ къ бла го оу троб но мѹ ѿ цѹ. взы ва ю со сле за ми, при и ми мѧ ꙗ ко на

ѵст ѕ҃

ем ни ка иги на да ю ща

че ло вѣ ко лю бі емъ еи,

и спа си мѧ.

На хвалитехъ слава гласъ ѕ҃.

О че бла гі и ѹ да

лих сѧ ѿ те бе, не ѡ ста

ви ме не, и не не по треб

на по ка жи цар ст ві ѧ

ѧ ко е го. Врагъ все лу ка

кый об на жи мѧ, и

взѧтъ ми бо гат ство, лу

ше вна ѧ да ро ва ні ѧ

гас по чихъ блуд но. ко стакъ

оу бо и ѡ браш съ къ те бѣ

ко пi ю. со тко ри мъ

га ко е ди на то ѿ на

ем никъ ꙗко ихъ. и же ме не

га ди на бре стѣ

пре чи сты ѧ гу цѣ ско и

про стеръ, да ѿ лю та го

звѣ гъ ис хи ти ши мѧ,

ик пер ку ю ѡ деж ду ѡ

бле че ши мѧ, є ди не

много го ми ло сти ве.

В нлю мясопустную.

На литіи іные. Гласъ 3.

Огнь ко оу тро бѣ
ско ей прі им ши чи ста я
хри ста, и не о па ли
ма пре бы сть. тѣмъ же ти
ся мо лю, от оуг ня мя из
ба ви чел лю ю си мо ли
тко ю, и вѣч ну ю ща го
му че ні я, и вся кі я
скорб би раз лич ны я, и
вся къ по кро ву тко е му

прибѣгающїѧ.

На хвалитехъ слава гласъ а҃.

Ѡчистимъ себе братїе, царицею добродѣтелей. се бо приходитъ, богатство намъ благихъ подающи, страстемъ оуставляетъ вѣдѣнїѧ, и владыцѣ приводитъ падшїѧ сѧ. тѣмже веселїемъ сїю прїимемъ, вопїюще Христе спсъ

во тꙋ : вос кре сы и из

мер твых не ѿ сꙋж де ны

нас со хра ни , сла во сло

вѧ щих тѧ е ди на го

без греш на го .

Внлю сыропꙋстнꙋю.

На стиховнѣ слава глас ѕ.

Из гнан бысть а дам

ѿ ра ѧ снѣ ди ра —

ди . тѣмъ же и сѣ дѧ се мꙋ

прѧ мо , ры да ше пла ча сѧ,

оу ми лен — ным гла сом,

гла го ла ше: ѹ҆ вы — мнѣ
что по стра дахъ ѿ ка ѧн
ный азъ. е ди нѹ пре стѹ пи
вла ды це за по вѣдь, и
бла гихъ — всѣхъ — ли шихъ — сѧ.
ра ю свѧ тѣй — шій! и же
ме не — ра — ди на саж
денъ вы сѣть, и е вы ра ди
за клю ченъ —. мо ли и же
те бе со твор — ша го и
ме не соз дав ша го, ѧ ко
да тво ихъ цвѣ тецъ — на сы

щу ся. тѣмъже и спасъ къ не му гла го ла ше: мо е со зда ні е не хо щу по гу би ти, но хо щу спа сти е, и къ ра зумъ и стин ный прі и ти. ıа ко гга ду ща го ко мнѣ не из же ну кон.

Въ мѣсто мтчнъ гади глака.

Уо ка а ні а ѿ кер зи ми дке ги жи ко дак че: у стге ню енъ

ко духъ — мои къ цер кви сва
тѣ — — и тко — — —
е и. цер ковь но шꙋ щѣ ле
снꙋ ю всю ш свѣт не нꙋ но
на ко швед гъ ѡ чи — —
— — сти — — — — бла
го оу троб — нымъ ей ми
ло се рдї емъ. Инъ.
И а спа сен ны ѧ сте зи
на ста ви мѧ бо го го
ди це. — свѣт ны ми бо —
— — гтѣ — — — хи —

О ка ла́хъ ду шу мо — ю —,
икъ лѣ но сти все жи ті е
из жихъ — — но тко и ми
мо ли — — — тка ми —
— — — из ба — ки мл
ѿ вся кі а не чи сто ты.

На хвали́техъ сла́ва гла́съ ѕ҃.

ги спсѣ вре — — — ма
ду хо — вныхъ по двигъ на
ча — ло, ча же на бѣ сы
по бѣ да, все ѻ ружно е
воз двиг жа ні е, ан гель ско е

бла го дѣ ті е, е же къ бо

гꙋ дерз но ве ні е. сим_

бо мо и сей бысть зиж ди

те лю со бе свѣд никъ, и гласъ

не ви ди мо оу ши _ ма

слы _ ша. го спо ди! то то

ра ди спо до би и насъ, по

кло ни ти сѧ стра стемъ. ꙗко

имъ, и ска то _ _ мꙋ кос

вре се ні ю, ꙗ ко че ло

вѣ ко лю _ бецъ.

В нлй ек. четыредесятницы.

Н а вечерна́хъ прокимны великіе.

Не ѿ вра ти — ли ца

ѿ тко е го, ѿ ѿ тро ка

тко е го, ıа ко скор блю,

ско го оу слы ши ма — —.

вон ми дꙋ ши мо є й,

и из ба — кі ю.

Й нъ Далъ є си — до сто

а ні є бо а щим ся

те бе Го — спо — ди.

Н поученїе на а҃ часѣ ѿ гонасъ.

За оу тра оу слы ши гласъ
мой, ца рю мой и бо же мой.
С то пы мо ѧ на пра ви
по сло ве си тво е мꙋ,
и да не ѡ до лѣ етъ ми
вс ѧ ко без за ко ні е,
из ба ви мѧ ѿ кле ве ты
че ло вѣ че скі ѧ, и со
хра ню за по вѣ ди тво ѧ,
ли це тво е про свѣ ти на
ра ба тво е го, и на оу
чи мѧ ѡ прав да ні емъ тво имъ.

Час ҃к

Да ис пол нꙗт сѧ оу ста

мо ѧ по хва лы, ꙗ ко да

вос по емъ сла вꙋ твою, вес

день ве ле ле по тꙋ тво ю.

На ҃ѳ часѣ

По мѧ ни нас го спо ди

е гда при и де ши во

цар ст вї и си.

Бла же ни ни щї и дꙋ хомъ

ꙗ ко тѣх есть цар ство не бе сно е.

И прочее до конца. Ѡба лика.

На сходѣ.

Трїѡ̆ пос҆ рми

П о мѧ ни насъ Го спо ди

— е гда прї и де ши

во царствїи си.

П о мѧ ни насъ вла ды — ко

— е гда прї и де ши

во царствїи — си

П о мѧ ни насъ свѧ ты — и

— е гда прї и де ши

во царствїи — си.

На покланѧнїи.

Г о спо ди силъ съ нами бу ди,

и но го бо газ въ пе бе,

по мощи ка къ своѥ бѣхъ не и ма мы, го спо ди сил по ми луй нас.

Хва ли те бо га во свя тых е го, хва ли те е го во оу тверж же ни и сил е го.

И прочее до конца. ѡба лика.

Гласъ з. знаменемъ.

Го спо ди сил съ на ми бу ди, и но го бо газ въ пе че ли, по мощ ни ка въ скор бехъ не и ма мы: го спо ди

силъ — по ми луи насъ.

Слава.

Го спо ди а́ ще не бы — хомъ свѧ ты а ѧ́ко ѧ́ и мѣ ли мо ли тве ни ки, и бла го сты нѧ ю ѧ́ко ю ми лу ю щꙋ ю — насъ: ка ко смѣ ли бы хомъ, спа се пѣ ти тѧ. е го же сла ко сло вѧтъ без пре ста — ни ан ге ли. серд це вѣд че по ща ди — дꙋ ша на ша.

Іниинѣ

И но га а пре лно же свко
мо ихъ бо го го ди це
со грѣ ше — нїи, къ те бѣ
пгн бѣ гохъ пре чи — ста а,
спа се нїа тре бу а : по
сѣ ти бо лѣз ню ю щу ю
мо ю ду шу, и мо ли
сы на сво е го и бо га
на — ше го, по да ти ми
ѡ сва ка е нїе, ихъ же со
дѣ лахъ злѣ, е ди на бла

го сло вен на ѧ.

В се вка ча ѧ ко го го ди це,
во вге ма ѧ жи ко та мо
е го не о ста — ки ме не,
и че ло вѣ че стѣй по мо
щи не вкѣ ри ме не, но са
ма ма ѧ за сту пи и по ми луй мѧ.

В се оу по ка нї е мо е
къ те бѣ воз ла га ю
ма ти бо жї ѧ со хра ни
мѧ ко ско емъ си вго вѣ.

Въ а҃ нлю поста.

На стиховнѣ інѣ гласъ в҃.

И — же из не че стї а

ко бла го че стї е при

шед ше, и свѣ томъ ра зу ма

про свѣ тив ше ся, пса лом ски

гу сл ми вос пле — щемъ, бла

го дар стве но пѣ нї — е

Бо гу при но ся — ще. И

га же на стѣ нахъ — и дскахъ,

и на свя щен ныхъ со су —

дѣхъ, на чер тан — ныхъ свя

щен нымъ, о бга зомъ хрі сто вы,
и пре чи сты а, и всѣхъ
свѧ тыхъ, чест но по кло
ним сѧ, ѿ ло жик ше
зао чест ну ю зао слав ныхъ
хѣ гу. по честь бо о бра
за ꙗ бо же гла го летъ ва
си лі и, на пер во о браз
но е пре хо дитъ про сѧ
ще мо ли тва ми пре чи
сты а ти ма те ре, хрі сте
бо же нашъ, и всѣхъ свѧ тыхъ,

да ро ва ти на ве лі ю ми лость.

На хвалитѣхъ слава гласъ 5.

Мо и се й ко вре мя
воз дер жа ні я за конъ
при ятъ, и лю ди при вле че.
І лі я по стив ся, не бе са
— за клю чи. трі е же ѿ
тро цы а вра ам — стї и,
му чи те ля без за кон ну
ю ща по ще ні емъ по бѣ
ди — ша. Е го же га ди
и насъ спо до — — би

спа се, вос кре се ні е

оу лу чи ти, си це во пі

ю щихъ: ска ты — — — и

ко же, ска ты и кре п — кій,

ска тый без смерт ный, по —

ми — — лу́й насъ.

въ в҃ нлю посҭа

на хвалитехъ сла́ва гла́съ ѕ҃.

С у — — — щимъ во тмѣ

со гре ше ній во да щимъ,

свѣтъ воз сі ялъ е си хри

сте, во — кре ма — воз дег

жа ні ѧ, и бла го на го
чи тый день свѧ сти ѡко е
ѧ по ка жи — намъ. да ко
пі емъ ти: вос кре се ни бо же
по ми — луй насъ.

Въ г҃ крестопоклонную нлю поста.

На литїи. слава і҆нокъ. Гласъ е҃.

Зрѧщи тѧ всѧ тварь. на ѹлд лис.

На стиховнѣ слава гласъ д҃.

Пособивый гди кроткѡ двдѵ. на ѹма.

На хвалитѣхъ слава гласъ и҃.

Вы со ко ѹм на го нга ка,
злыхъ фа ри сей, всѣхъ го сподь

прит че ю, оу кѣ жа ти на

оу чи се го. и не вы со

ко мудр стко ва ти ——,

па че е же по до ба етъ

мудр стко вати всѣхъ —— —— ——

—— —— на ка за —— ——о бразъ

и на пи са ні е самъ бывъ,

да же до га спа ті а и

смер ти самъ се бе из лі а.

бла го да ря ще оу бо съ мы

та ремъ рцемъ, по стра да выи

за насъ ——, и без стра стенъ

ча́ст в҃

Иже быкъ бо — же, ѿ сѣта стей

насъ из ба ки, и спа си

дꙋ ши на ши.

Послѣдꙋеть стихословїи третїе на с҃зо лис҃.

Крестꙋ твоемꙋ. ст҃і.

Сла́ва і҆нѣх глас и҃. Днесь и҆же непри. с҃зо.

Въ д҃ нлю поста.

На хвалитѣхъ слава гласъ а҃.

Ѿ гі и ди те дѣ ла емъ

въ тай немъ ви но гра дѣ,

пло ды по ка ꙗ ні ꙗ, въ немъ

— со твор ше. не въ браш нѣхъ

и пи ті ихъ — ꙗко га ще,
но къ мо ли твѣ и по стѣ
до бро дѣ те ли не прав ла
ю ще. си ми дѣ лы оу гож
да емъ бы ва етъ го сподь —,
и не наз по да ва етъ,
им же дꙋ ши из ба вла етъ
ѿ дол гов грѣ хов ныхъ е ди
ный мно го ми ло сти вый.

Въсꙋботꙋ е҃ - ныи поста.

В ъзбран — — — — — —
— ной во е во дѣ по

бѣ ди — — тель на ж , ѧ

— — — — — ко из вакль

ше сѧ ѿ ѕлыхъ , бла го дат

— — стѣен на ж кос пи сѹ

— — — емѹ ти , га ви тко и

во го го ди це . но ѧ —

— — — — ко и мѹ щи

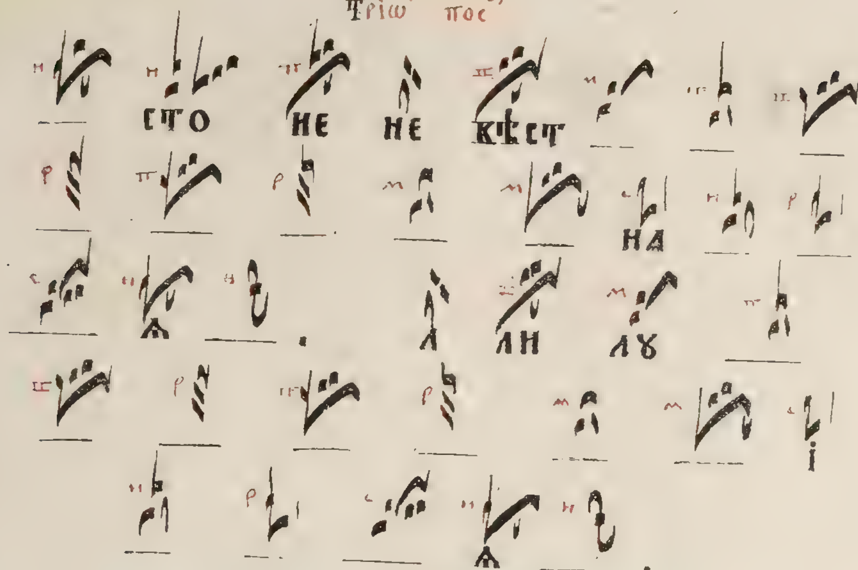
дер жа кѹ не по бѣ ди —

мѹ ю , ѿ вса ких насъ бѣдъ

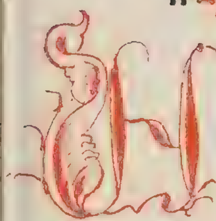
— — — — ско во ди

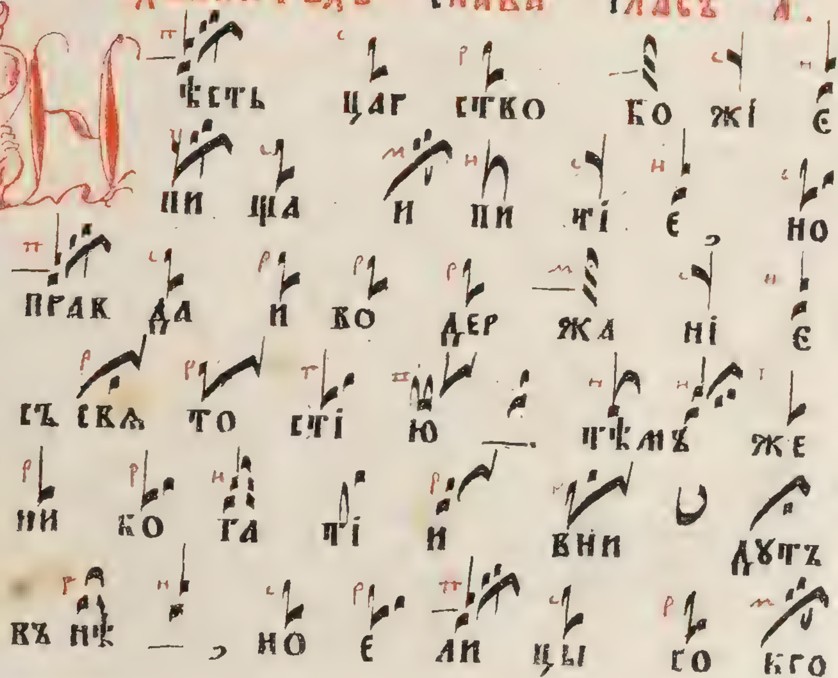
да зо вемъ ти : —

А дѹ и сѧ не бѣ

Нахвалитѣхъ слава гласъ а.

ви ща ско а въ гу ви ни щих

вла га — ютъ . сі а и да

выдъ про рокъ оу читъ гла го

ла : пра ве денъ мужъ ми лу

а и весь день , на слаж да

а са го спо де ви . и и же

во свѣ те хо да и не по

ткнет са . сі а же вса въ на

ка за ні ю на ше му пи

— шетъ , ıа ко да по ста —

ще са бла го сты ни тво рим

— , и да стъ намъ го спод—

къ зем ныхъ мѣ сто не ве сна ж.

Въ великій четвертокъ.

На оутрени тропарь гласъ и҃.

Егда славніи оученицы. Аѵ смд.

На хвалитѣхъ інны гласъ в҃.

Сего же про по вѣ да агнь ца и са і ж, тра детъ на за ко ле ні е коль но е. и пле щи да етъ на ра ны, и ла ни ты на за оу ше ні е, ли ца же не ѿ вра тихъ ѿ

сра ма за пле ка ні а.
смер ті ю же без ѡ браз но ю
ѡ суж да ет ся вся без греш
... ный во ле ю прі ем —
лет, да в трем да — ру ет и же
из мер твых вос кре се ні е.

На стиховнѣ інѣ. Гласъ е.

Т а ин ств у а го спо ди,
оу че ни ки ... ско а оу
ча ше гла го ла ... : ѡ дру зи,
зри те, да ни кі и же
вас страх ѿ лу читъ ѿ ме

не — . а ще бо и стражду :
но за мигъ — . ни же го блаз
ни те ся ѿ мнѣ . не прі и
дохъ бо да по слу — жатъ ми,
но да по слу жу —, и по ло
жу душу ско ю из ба кле
ні е за мигъ — . а ще ѡ҆у бо
кы дгу зи мо и ме не под
ра жа е те , и хо тя и
пер кый бы ти , да бу детъ
по слѣд — ній . и кла ды ка
я — ко слу га . пре бу ди те

оу ко ко мнѣ — , гвоздь — ги
не се те . — азъ — бо есмь
ви но градъ — жи вот — ный .

Въ великий четвертокъ вечеръ на́
гдⷭ҇и воззва́ сла́ва і нн҃ѣ гла́съ ѕ҃ .

И з ча ді е е хид но
во и — сти ну і ю да,
ѧд шихъ ман ну въ пу сты ни,
и роп щу щихъ на пи та те лѧ.
и е ще бо браш — ну су щу
во оу стѣхъ ихъ, кле ве та ху
на бо га не бла го дар ні и

и сей зло че сти вый не
бе сный хлѣбъ ко оу стѣхъ —
но сѧ, на спа са пре да ні е
со дѣ — ла. ѡ —
нра ва не сыт на, и дер зо
сти без че ло вѣч ны, пи
та ю ща го про да ѧ ше.
е го же люб лѧ ше вла
ды кꙋ, пре да ѧ — — ше
на — смерть. во и сти нꙋ
ѡ нѣхъ сынъ за ко но пре
стꙋп — ный, и съ ни ми на сꙋ

мѕт в҃

бѹ на блѣ до ка . но по ща ди
го спо ди дѹ ша на ша
ѿ та ко ка го без че ло
вѣ че ства . и же є ди ный
бо до лго тер пѣ нї и не
из ре чен ный .

Въ великїи пѧтокъ наоутрени.

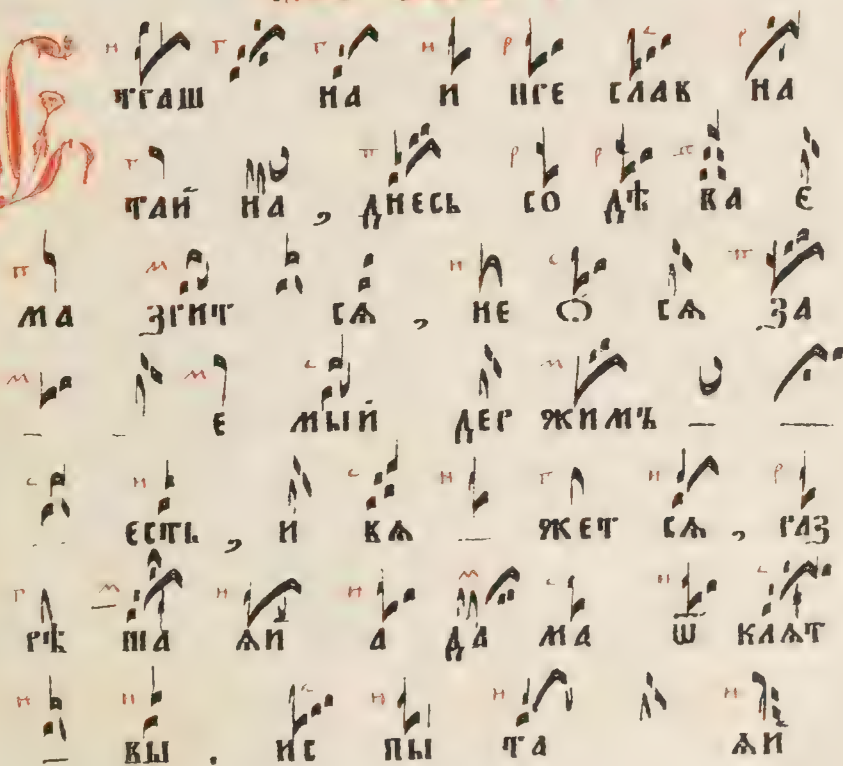
Нахвалитѣхъ ї҆нѡ҃ гласъ ѕ҃ .

Пле щи мо и вдахъ на
ра ны , ли це же мо є
не ѿ вра тихъ ѿ за пле ва
нї ѧ . сѹ ди щѹ пи ла то вѹ

пред с҃тахъ, и рас пя ті е
пре тер пѣхъ, за мир ско е
спа се ні е.

Іннѣ гласъ 5.

серд ца — и оу тго —
— кы, не пга кед но ис пы
ту ет са. и къ тем ни цѣ
за тко са ет са, и же без
дну за тко ри кый. и
пи ла ту пред сто итъ, е
му же тре — — пе томъ
пред сто атъ не бе сны а
си — лы. за оу ша — —
ет са ру ко — ю, со дѣ
тель тка — ри. на дре во
о суж да ет са, су дай

жи вымъ и мерт вымъ.
гро бꙋ иже да етъ ся, га зо
ги тель а дꙋ. и же
вся тер пя и ми ло серд
но, и всѣхъ спа сы и
ѿ клят кы, не зло би ве
го спо ди сла ва те бѣ.

Настиховнѣ слава ї нн҃ѣ гласъ е҃.

Те бе ѡ дѣ ю ща го ся
свѣ томъ я ко ри зо ю,
снемъ і ѡ сифъ съ дре
ва съ ни ко ди момъ. и ви

ДѢВЪ МЕР ЦКА, НА ГА НЕ ПО ГГЕ

КЕ НА, БЛА ГО ОУ МИ ЛЕНЪ ПЛАЧЬ

КОС ПРІ ЕМЪ, РЫ ДА Ѧ ГЛА

ГО ЛА ШЕ: ОУ ВЫ МНѢ

СЛАД ЧАЙ ШІЙ І СУ СЕ. Є ГО

ЖЕ ПРЕЖ ДЕ ВМА ЛѢ ВИ ДѢ

СОЛН ЦЕ НА КРЕ СТѢ КИ СѦ ЩА,

МРА КОМЪ О БЛА ГА ШЕ СѦ,

И ЗЕМ ЛѦ — — СТРА ХОМЪ

КО ЛЕ БА — — ШЕ СѦ, И РАЗ

ДИ РА ШЕ СѦ ЦЕР КОВ НА Ѧ

ЗА ВѢ СА. НО СЕ НЫ НѢ

ки жꙋ тѧ, ме не га ди
ко ле ю под ем ша смерть.
ка — ко по гре бꙋ тѧ бо
же мо й? и ли ка ко — ю
пла ща ни це ю ѡб кі ю
тѧ? ко и ма ли гꙋ ка ма
при ко снꙋ сѧ къ пре чи —
сто мꙋ ти тѣ лꙋ? и ли
кі — ѧ пѣ сни кос по ю
ꙗко е мꙋ ис хо — дꙋ ще дре?
ве ли ча ю стра сти ꙗко ѧ.
сла во слов лю по гре бе ні е

тво е съ кос вте се ні емъ, и ко ні ю : го спо ди сла — ка те бѣ.

Въ великую субботу на утрени

Припѣвъ къ 17 ка. Статія а:

Ве ли ча емъ та жи во дав че хри сте, насъ ра ди кре ста по гре бенъ е си, пре чест нѣй ша го, и о жив ля ю ща го пре слав но мер тви я.

а лика: Бла же ни не по роч ні и

въ пꙋ́ть, хо да щі и въ за ко нѣ

го спо дни.

Бе ли ча ем ти ѧ

жи ко дак те хри сте, и

по чи та ем стра да ні ѧ

тво ѧ чест на ѧ, и слав но е

сла вим по гре бе ні е.

Бла же ни ис пы та ю щі и

сви дѣ ні ѧ е го, всѣм серд

цем взы щꙋт е го.

Бе ли ча ем

і сꙋ се ца рю, и по чи

ща емъ по гре бе нї е и стга сти твоѧ, и мже спаслъ е си насъ изъ ис тлѣ — — нї ѧ.

Слава. Вос пѣ ва — емъ — тѧ сло ве всѣхъ бо га, со ѿ цемъ и ду хомъ свѧ тымъ. сла вимъ и бо же ствен но е по гре бе нї е — — тво е.

И нынѣ. Бла жимъ — — — тѧ бо го ро ди це чи ста ѧ, и по чи та емъ три дне вно е по гре бе нї е сы на

тко е го, и бо га на ше го вѣг — — — но.

Стаѳіа к.

До стой но есть — ве ли ча ти тѧ, жи во дав че хри сте, вга та а до ва стег ша го, и на си лі е ді ѧ во ле га зог ша го.

Ѹ цѣ тко и со тко ри сте мѧ и со зда сте мѧ. вга зу ми мѧ и на оу чу сѧ за по вѣ демъ тко имъ.

ѿ ликъ

До стой но есть — ке ли
ча ти тя, жи ко дак — ца,
на кре стѣ гу цѣ про стер ша
го, и со круш ша го дер жа
ку кра — жi ю.

г҃ лике. Я ко и сти ну смис лом ма е си.
До стой но есть — ке ли
ча ти тя, всѣхъ зиж ди
те ля, стра да нi и бо тко
и — ми и мѣ хомъ безъ смер
тi е, из бавль ше ся из ис
тлѣ нi я.

ез на чаль не бо — же, Слава

со при сно сущ не бло — же,

и ду ше бла ты и. хо гу

ки дер жав ных ца рей у кре

пи на гат ны я, га —

— ко благъ.

изнь рожд ша я, все не Ин(е)

по роч на я чи ста я дѣ во,

у то ли цер ков ны я со

бла — зны, и по да ждь —

сми ре — — ні е

Стїхира г:

Глас в̃

В о ди вси — пѣ сни, по гре
бе ні ю тво е му — —,
при но симъ щед — ре.

в̃ ликъ Г ди зри на мя и по ми
луй мя. по су ду лю бя
щихъ и мя тво е.

Паки егоже.

в̃ ликъ С то пы мо я на пра ви
по сло ве си тво е му и да
не ѡ до лѣ етъ ми вся ко
без за ко ні — е.

В о ди вси — спа се, вос

три(ж) пос(т)

пѣ ка емъ страсти ѧко а

чест ны

д.

Стиха надгробнаѧ Гласъ е.

Прі и ди те ꙋ блажимъ

і сѻ си фа при сно па

мѧт на го, и же къ но щи

къ пи ла тꙋ при шед ша, и

жи ко та всѣхъ ис про сив

ша. да ждь ми се го

стран на го, и же не и

мѣ етъ гдѣ гла вꙋ под кло ни ти.

да — ждь ми се го —

стран на го, е го же оу че

никъ лѹ ка кый на смерть — пре

да де —. да — ждь ми — се го

— стран на го, е го же ма ти

зра — щи на кре стѣ — ви са

ща, ры да ю щи ко пі ꙗ ше,

и ма терь ски кри ча — ше:

оу вы мнѣ ча до мо е, оу

вы мнѣ свѣ те мой, и оу

тро ба мо ꙗ воз люб лен — на ꙗ.

си ме онъ бо про ре че,

сбы сть сѧ днесь гла го лю ще
е къ цер кви . ѩко е . сегд це
сꙋ гꙋ жі е про и дє́тъ но
кра — дость вос кре се ні ѧ
ѩко е го плачь — пре ло жи .
по кло нѧ ем сѧ стра стемъ —
ѩко имъ хри сте . по кло нѧ
— ем сѧ стра стемъ — ѩко имъ
хри сте . по кло нѧ — ем сѧ
стра стемъ ѩко имъ хри сте , и
скѧ то — — — — — мꙋ
вос кре се — — ні ю .

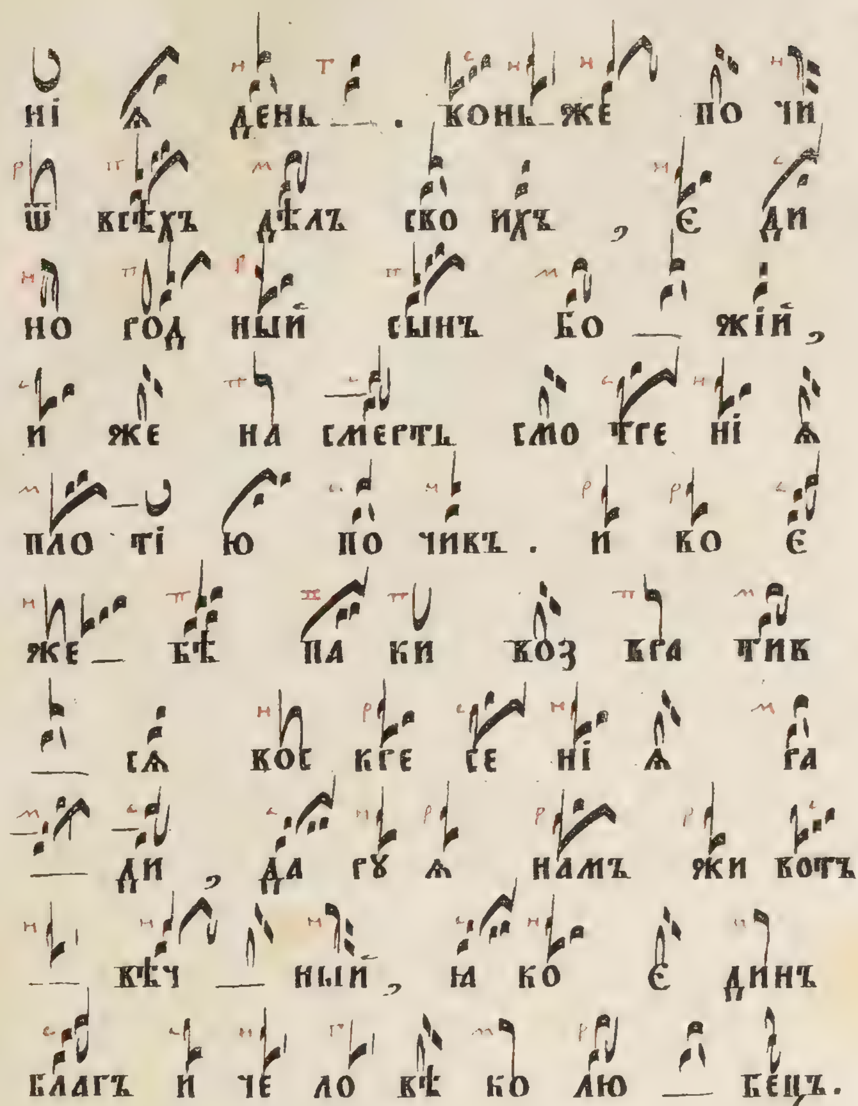
Г. Ѡбиходъ цр҃ковной.

Изъ трїѡди печатанной въ москвѣ въ лѣ҃т ЗРНЅ:

Въ великую субботу. На вечерни.

На Гд҃и возвахъ Слава Гласъ ѕ҃.

Д нешнюю ю та и ну, ве
ли кій мо и сей про ѻ
бра зо ва ше гла го ла.
И бла го сло ви — богъ день
сед мы — и. сі а бо е — сть
бла го сло вен — на а су
бо та. сей есть оу по ко е

Ины́ гла́съ а҃. Всеми́рную сла́ву. є҃.

На паремі́ахъ.

Слав... но... во... про сла... ви... сѧ.

Ио и те... и пре коз... но си те е го ко ве ки.

На стꙋю пасхꙋ гласъ е҃

Хри стосъ вос кре се из мер твыхъ, смер тї ю на смерть на стꙋ пи, и гроб нымъ жи вотъ да ро ва.

Тропарь гласъ ѕ҃.

Вос кре се нї е хри сто во... ви дѣв ше, по кло ним сѧ. свѧ то мꙋ го спо дꙋ і сꙋ сꙋ,

Е ди но му бе грѣш но му
бгѣ стѹ ꙗко е мѹ по кло ня
ем ся хри сте — и свѧ то е
вос кре се нї е ꙗко е по
емъ — и сла — вимъ. ты бо
е си богъ нашъ, раз вѣ бо
те бе и но го не зна емъ,
и мѧ ꙗко е на ри ца — емъ.
прї и ди те вси вѣр нї и
по кло ним ся свѧ то мѹ
хри сто вѹ вос кре се нї ю
се бо прї и де кре ста ра ди

гласъ в҃

ра дость все му — ми ру, все гда бла го сло вим ъ го спо да, по емъ вос кре се — ні е е го, вас пя ті е во пре тер пѣ — и смер ті ю смерть раз ру ши.

Тропарь гласъ д҃.

Свѣт ла ги ша оу тро, е же съ ма рі — е ю, и от врѣ то ша ка мень от ва ленъ, слы ша ху от ан ге ла, и же во свѣ те при сно су щ нѣмъ

су ща го, смер тны ми не

и щи те я ко че ло вѣ ка.

ки ди те гроб ны я пе ле ны.

те цы — те и ми ру про по

вѣ ди те, я ко во ста Го

спо дь у мер твивъ — смерть,

я ко той есть сынъ — Бо жій,

спа са — яй родъ — че ло

вѣ че скій. Кондакъ гласъ и.

А — ще и во гробъ сни

де безъ смерт не, но а до ву

раз ру шилъ еси — лу, и вос

кре се ꙗ ко по бѣ ди тель хри сте бо — же, же намъ ми го но си цамъ га дость про кѣ ща, и ско имъ а по сто ломъ мирѣ да ро ка —, и же пад шимъ по да ѧ ко с вре се ні є

Икосъ.

И — же пре жде солн — ца солн цꙋ за шед шꙋ и но гда ко — гробъ, пред ка ри ша ко оу трꙋ и взы ска — ю ще, ꙗ ко ко дне ми ро но

т ро

си цы дѣ вы. и дрꙋ га
къ дрꙋ зѣй ко ш ѧ хꙋ:
ѡ дрꙋ ги наѧ, прі и ди
те ко нѧ ми по ма
жемъ, тѣ ло жи ко нос но є
и по гре бен но є,
плоть кос вре сик ша го
пад ша го а да ма, ле
жа ша ко гро вѣ, и
демъ и по тщим сѧ ꙗ ко
же кол вки, и по кло ним сѧ
и при не семъ ми ро, ꙗ ко

да — — гы не — къ пе ле нахъ —,
но въ пла ща ни цу об ви то му,
ис пла — чемъ и во зо пі емъ:
о — вла ды ко во ста — ни,
и же пад шимъ по да жи —
вос кре се — — ні е.

Свѣтиленъ.

Пло ті — ю оу снувъ ıа
ко мертвъ, царь и го сподь,
три дне венъ вос кре се, и а
— да ма воз двигъ из тли,
и оу праз дникъ — сме ртъ

пас — — — ха не тлѣ ні ѧ, мі г҃ꙋ спа се — ні є

На хвали́техъ стїхи҃ры Гла́съ е҃.

Да вос крес нетъ богъ, и ра зы дꙋт сѧ вра зи — є го.

Пас ха свѧ щен на ѧ нам̑ днесь по ка за сѧ, пас ха но ва свѧ та ѧ, пас ха та ин ствен на ѧ, пас ха все чест на — ѧ, пас ха хрі ста из ба ви те лѧ. пас ха не по ро ч на ѧ, пас ха ве лі ка ѧ, пас ха

вер — нымъ, пас ха две ри рай
скі а намъ ѿ вер за ю ща а,
пас ха всѣхъ ѡ свя ща ю
ща а вѣр — ныхъ.
Ю — ко ис че за етъ дымъ,
да ис чез — нутъ.
Ѿ гі и ди те ѿ ви дѣ ні а
же ны бла го вѣст ни цы,
и сі ѡ ну рцы те, прі и ми
ѿ насъ ра дость бла го вѣ ще
ні а вос кре се ні а хри
сто ва. кра суй ся и ли куй,

и ра дꙋй сѧ і є рꙋ са ли
ме. ца рѧ хри ста оу зрѣвъ
изъ гро ба, ꙗ ко же ни
ха ис хо дѧ ща.

Да ко да по гиб нꙋтъ грѣ ни цы
ѿ ли ца бо жі ѧ а пра вед ни
цы коз ке се лѧт сѧ.

Мѵ ро но си цы же ны,
зѣ ло ра но пред ста ша
гро бꙋ жи ко дав ца, и ѻ
брѣ то ша ан ге ла на
ка ме ни сѣ дѧ ща, и той

про вѣ ща имъ, си це гла го ла ше: что и ще те жи ва го смер твы ми? что пла чи те не тлѣн на го во тли? шед ше про по вѣ ди те оу че ни ком є го.

Сей день и же со тво ри го сподь, воз ра дꙋ ем ся и воз ве се лим ся вонь.

Пас ха крас на, пас ха го спо днѧ пас ха, пас ха все чест на ѧ намъ воз сі ѧ.

пас — ха ра до сті ю дрꙋгъ

дрꙋ га прі и мемъ. ѡ пас ха

из бав ле ні е скор би, и бо

из гро ба днесь — — ꙗ ко

ѿ чер то — га воз сі ѧ

хри стосъ, же ны ра до сти

ис пол ни гла го лѧ: про

по вѣ ди те а по сто ломъ.

Слава і нинѣ.

В ос кре се ні ѧ день, про

свѣ тим сѧ тор же ствомъ,

и дрꙋгъ дрꙋ га прі и мемъ,

И рцемъ братіе, и ненавидящимъ насъ простимъ вся воскресеніемъ, и тако возопіемъ: Христосъ воскресе изъ мертвыхъ, смертію смерть поправъ, и сущимъ во гробѣхъ животъ даровавъ.

По отпустѣ.

Ѡ(?)намъ дарова животъ вѣчный, поклоняемся тридневному его воскресенію.

Пꙋтекое.

Свѣ ти — — сѧ свѣ ти сѧ,
но — — — вый і е гѹ
са ли — — — — — ме —,
сла ка — бо го епо — днѧ —
на те бѣ — коз — сі — ѧ.
ли кѹй — ны нѣ и ке се лй
— сѧ сі — сѡ — — не —,
чы же чи — еста ѧ кра сѹ и
сѧ — бо го ро — ди — — це,
сѡ ко ста ні и ро же спка
чко е го — — — .

Прокимны великие вна́ю вечеръ.

Кто богъ ве лий яко богъ нашъ ты е си богъ тво ряй чу де са.

Въ понедѣльникъ вечеръ.

Богъ нашъ на не бе си и на зем ли вся е ли ка вос хо тѣ и со тво ри.

Во вторникъ вечеръ.

Гла сомъ мо имъ ко го спо ду воз звахъ, гла сомъ мо имъ къ бо гу и внят ми.

Въ среду вечеръ.

В нꙋ ши бо же мо ли твꙋ

мо ю, и не пре зри мо

ле ні ѧ мо е го.

Въ четвертокъ вечеръ.

В оз люб лю тѧ го спо ди

крѣ по сте мо ѧ, го сподь

оу твер же ні е мо е.

Въ пятокъ вечеръ. Да́лъ є́си достоѧ́ніе.

На рм҃ѕ листѣ.

Во вторникъ свѣтлыѧ недѣли Одигитрїю пресвѧтѣй Богородицы.

На литїи гласъ д҃.

Прїидите вспоемъ люд҃. на пѣнїи. д҃. част.

На стиховнѣ слава гласъ ѕ҃.

Изъ тебе пресвѧтаѧ. къ а҃ части. на пи.

И нынѣ. Пасцѣ Воскресенїѧ день. сог.

По н҃ псаломѣ гла ѕ҃.

Не ѡ сѧ ви насъ къ че ло вѣ че ско е пред сто ѧ нї е, пре чи стаѧ вла ды чи це, но прї и ми мо

ле ні е рабъ сво ихъ, скор би

оу бо ѡб дер жат ны, тер

пѣ ти не мо — жемъ, ѿ бѣ

сов ска — го стрѣ ла ні а —

— — —. по кро ва не ста

жа — хомъ ни гдѣ же при бѣг

нꙋ ти страст ні — и, все гда

по бѣж да е ма, оу тѣ ше

ні а не и ма мы, раз вѣ

те бе вла ды чи це ми — рꙋ.

оу по ка ні е пред ста тель

ни ца вѣр — нымъ, не пре зри

мо ле ні а на ша, но со
вер ше на со тво ри

Свѣтиленъ.

О пре свѣт лый о бла че
ма ти бо жі а. на шихъ про
тив ныхъ по бѣ ди, дер
жав но ю и все сил но ю
си де сни це ю. и же всегo
бѣхъ су щимъ пред ста ни.
не о прав дан ны а за сту пи
грѣ хи раз рѣ ши мо ля щихъ
ти ся, є ли ка ко хо ще ши
мо же ши

Н҃а хвалитехъ слава гласъ е҃.

Ѡл — — же ѡ те бѣ про
го че ствї ѧ ис пол ни ша сѧ,
нсе скѧ та ѧ дѣ — ко чи
ста ѧ. сѡвъ бо та ѿ про совъ
— двери про на ге че, въ де мѹ
згѧ щѹ на ко стокъ, е ю же
ни кто — же про и де, но
ток мо твой со дѣ тель и все
го ми ра. сѡвъ же кѹ пи нѹ
ѡ гнемъ го гѧ щѹ. на ко ѧвъ та
все ли сѧ ѡгнь бо же — ствен ный

и не ѿ на ли ма пре бы —
сть. инъ го гꙋ ска тꙋ ю,
ш не ѧ же оу сѣ че сѧ
ка мень не гꙋ ка ми че ло вѣ
— че сни ми. и по га зи
ѿ кразъ мы слен на го но вꙋ
хо до но со — га. ко и сти нꙋ
ве лі е и пре слав — но, є
же ѿ те бѣ та ин стко есть
бо го го ди це. тѣм же та
сла вимъ, то бо ю бо бысть
спа се — ні є ду ша — на — шимъ.

Ї҆нн҃ѣ, Па́сцѣ, Во́скр҇нїѧ днь. сог. лі҃.

Вн҇лю фоминꙋ.

На́ гдⷭ҇и воз҆зва́хъ ї҆ны́нѣ гла́съ ѕ҃.

Ї҆по н҃ ѱалмѣ ѻ҆нъ же.

Дке ремъ за тво рен — нымъ, ѹ҆ч҃нкѡ̑мъ прїи де хри стосъ — во ѹ҆ че ни комъ то гда фо ма — по смо тре нї ю не ѡ҆ брѣ те сѧ съ ни ми. и҆ гла го ла ше ѹ҆ бо не и мꙋ вѣ ры: а҆ ще не ви жꙋ а҆зъ — вла дꙑ ки. ви жꙋ ре бро, ѿ не

чст в̃

го же и зы де кровь и во

да все — ще ні ѧ. ви жу ꙗз ву,

ѿ не ѧ же ис цѣ ли сѧ

ве ли кій струпъ че ло вѣчь.

ви — жу ꙗ ко не бѣ ꙗ ко

ду хъ, но у бо плоть и во —

сти. и же смерть по пра — вый,

и ѳо мꙋ у вѣ — ри вый,

Го спо ди сла ва те бѣ.

Ипакоі гласъ и̃

Две — ремъ за тво рен номъ,

прі и — де спасъ, и у

че ни комъ — єо — бра номъ,
и ста по сре дѣ — ихъ, гла
го ла фо мѣ — : прі и ди о
ся жи, и ви ждь я звы гвоз
демъ —, про стри ру ку тво ю,
и кос ни — ся ре бру мо е му,
и не бу ди не вѣ ренъ, но вѣ
ро ю про по вѣждь, е же из мер
— — твыхъ мо е вос кре се ні е.

Н[illegible] Г[illegible]

— пре слав но е чу — до,
не вѣ рі е вѣ ру из вѣст

— ну ро ди. ре че бо фо
ма а ще не ви жу не и
мꙋ вѣ ры. ѡ сѧ зав же
ре бра, бо го сло вѧ ше во
площь ша го сѧ то го оу бо
сы на бо жі ѧ по зна, ꙗ ко
по стра дав ша пло ті ю, его
по вѣ да вос кре сша го бо
— га и во зо пи свѣт лым
гла сом: го сподь мой и богъ
— мой сла ва те бѣ.

Їнѣ гла́съ е҃.

[С]е ло вѣ ко лю ч е ! ке
лi е и не и с̾чет но мно
же ство щед ротъ ихъ —
ѧ — ко пре тег пелъ е си,
ш i ю дей за оу ша емъ,
и ш а по столъ ѡ са за —
емъ, и ш от ме та ю щих
са те ке мно го ис пы ту
емъ, ка ко ко нао тил са е
си и ка ко гас пла са е си
без грѣш — не. но вга зу ми
насъ, ѧ ко же и ѳо му

Глас в

ко пи ти те бѣ: Го сподь мой, и богъ мой сла ва те бѣ.

Свѣтиленъ

Днесь же сна бла го оу ха етъ, и но ва тварь ли ку етъ. Днесь взи мают ся ключе ве дверемъ невѣ ри ю. Фо мѣ дру гу во пі ю щу: Го сподь и богъ мой.

На хвалитѣхъ Слава Гласъ s.

По днехъ осмихъ во ста ні я твоего, і су се

ца рю е ди но род но е сло
ко ѿ че е, ꙗ вил сѧ е си
оу че ни комъ — сво имъ, за
тво рен нымъ две — ремъ, міръ
свой да ру ѧ имъ — . и не
вѣ ру ю щу оу че ни ку,
ꙗз вы по ка залъ е си гла
го — лѧ: прі и ди и ѡ сѧ
жи ру цѣ и но зѣ, и не
тлѣн но е мо е — — ре бро,
ѻнъ же вѣр но во зо пи: го
сподь мой и богъ мой сла ва те бѣ

Вн҃лю же́нъ мѵроно́сицъ.

На г҃ди возва҃ сла́ва гла́съ ѕ҃.

М и ро но си цы же ны

гро ба цко е го до шед ше,

и пе ча ти гроб ны ж ки.

д҃ѣк ше, не о брѣ то ша же

пре чи ста го тѣ ла тво е го,

и гы да ю щи го тща

ні емъ прі и до ша гла го

лю ще: кто оу бга

де на ше оу по ка ні е҃.

кто взатъ

мег ⷮка на — га змиг но ю
по ма за на, ма ⷮег нѣ е
ди — но оу тѣ ше ні е:
ѡ — — — — ка ко и же мег
ⷮкы а ѡ жик ла — ай оу мег
щкла ет са, и и же а да
ис иго кегъ ка ко цо гре ка
ет са: но вос крес ни спа се
са мо класт но, ꙗ ко же гекаъ
е си ⷮги дне — кно, спа са
— а дꙋ ша на ша.

Настиховнѣ інѣ гласъ е.

Тебе ѡ҆дѣ́ющагоса. На рѯ҃ лист.

Свѣ́тиленъ.

Же ны ѹ҆ слы ши те гласъ ѻ҆ га до ка нї а, мѹ чи те ла а да по праве, ѿ тли ми га воз двигъ, те цы те дрѹ гомъ — — гцы те мо имъ бла го вѣст — ни комъ, хо щѹ бо со зда — нї е ско е га до стї ю ѡ҆ но ю ѡ҆ за ги ти, ѿ ню дѹ же ни и де пе чаль —.

На хвалитехъ слава гласъ в҃.

Смиромъ пришедши. кв. листъ.

Въ нл҃ю разслабленнаго.

На гдⷭ҇и воззвахъ слава гласъ ѕ҃.

Взы — де і сѹсъ — — — — — ко і е рѹ са лимъ — — — — — — на ѻв чѹ ю кѹ пѣль — —, гла го ле мѹ ю і ю дей ски ви дез да. пять при творъ и мѹ щѹ и дѣ же сле жа ше мно же ство бо лѧ — — щихъ. ан гелъ бо бо жій по всѧ лѣ та

схо да, коз мѹ ща ше ю,
и зага кі е по да ка ше
при стѹ па ю щимъ съ вѣ го ю.
и ви дѣвъ го сподь
мно го вре мен на че ло вѣ
ка, гла го ла въ не мѹ,
хо ще ши ли цѣлъ бы
ти? во лжй ѿ вѣ ще ка ше:
го спо ди! че ло вѣ ка не и
мамъ, да е гда воз мѹ тит
ся
ко да, въ вер жетъ мя въ кѹ пѣль.

Бл҃а чемъ из дахъ все и мѣ —
ні е мо е, и ми ло сти —
— — оу лꙋ чи ти не спо до
— бихъ сѧ. но бл҃ть дꙋ шамъ и
тѣ ломъ гла го ла къ не мꙋ —
— — —: ко зми єво и сѐ —
— — — — дрꙋ и хо ди — —
—, про по вѣ да ж мо ю
си лꙋ, и ве лі ю ми лость
къ кон цѣхъ — — — —
— — — — —.

Свѣтиленъ.

Пре́дъ ста ꙗ ко че ло вѣ
ко лю — бецъ и все щед
рый Го спод —, Ѡк чей кѹ пѣ
ли ис цѣ ли ти не дѹж —
ны ѧ. Ѡ брѣ те же че ло вѣ
ка слез ѧ — ща мно ги ми лѣ
ты, и къ не мѹ — ко зо пи —:
коз ми — — — — ско и одръ,
и хо ди пѹ темъ — пра вымъ.

На хвали́тѣхъ сла́ва гла́съ и҃.

Го — спо ди раз слаб — —
лен на го не кѹ пѣль —

ис цѣ ли, но тко є — сло во
ѻк но ви. и ни же — мно го
лѣт ный пре ткнꙋ є го — не
дꙋгъ —, ꙗ ко гла са тко є го
ско рѣй ше дѣй ство по ка за
— са, и не оу дооь но ѕи
— мꙋю тѧ жесть ѿ вер же, и
вре мѧ ѻ дгꙋ по не се —,
къ по слꙋ шес тво мно гихъ ще дрот
тво ихъ, сла ва те бѣ.

Преполове́нію н҃

На г҃дѝ воззва́хъ ї҆нѣ́ гла́съ ѕ҃.

Праз дни кꙋ пре по ло вив — шꙋ сѧ ꙗ҆ко е го Хри сте — вос кре се ні ѧ, и во же стѣн на го при ше ствіѧ свѧ та го ꙗко е го дꙋ ха, во шед — — ше сѧ чꙋ десъ ꙗко ихъ вос пѣ ва — — емъ та ин ства. ихъ же ра ди низ по сли — намъ ве лі ю ми — лость.

На стихо́внѣ ї҆нѣ́ гла́съ и҃.

ге по ло кик — шꙋ сѧ праз
дни кꙋ, оу ча щꙋ ти спа
се, и гла го — ла хꙋ и ю
де и : ка ко сей вѣсть кни ги
не оу чик — сѧ ? не ра зꙋ мѣ
ю ще ꙗ ко ты є си пре
мꙋд — рость, оу сто ик ша ѧ
миръ сла ва те бѣ.

свѣтиленъ.

— же ча шꙋ и мѣ ѧй
не ис то щи мыхъ со кро
— вищь, даждь ми по чер сти

ко дꙋ, ко ѡ ста вле
ні є грѣ ховъ, ꙗ ко со
дер жимъ єсть жаж де ю,
бла го оу троб не є ди не
щед рый.

На хвалитѣхъ іинѣ гласъ д.

П ро свѣ тив ше ся бра ті є
вос кре се ні емъ спа са
хри ста, и до стиг ше пре по
ло ве ні ѧ праз дни ка вла
ды ч нѧ. при сно со хра нимъ за
по вѣ ди бо жі ѧ, да до

стои ни бꙋ демъ и воз не се
нї а праз дно ва ти, и при
ше ствї — е по лꙋ чи ти
свѧ та го дꙋ — ха.

В нлю самарѧныни.

На стиховнѣ слава гласъ и.

Є — гда ꙗ ки сѧ въ пло ти
хри сте — бо же не из
ре чен нымъ смо тре нї емъ,
оу слы — шав ши са ма рѧ
ны на сло во ꙗко е че ло
вѣ ко люб — че, ѡ ста вив ши

по вер на ло оу сту ден ца, и пе че гла го — лющи су щимъ ко — гда дѣ: пріи ди те ви ди те весе ле вѣд ца, е да оу ко вей — есть ѡ жи да — е мый хри стосъ, и мѣ лй ве — лі ю ми — лость.

Інне гла́съ то́йже.

Прелоложи́вшуся празднику. стрѣ.

Свѣти́ленъ.

Въ са ма рі ю при шелъ е си спа се мой все силь — не,

Трисвѧ́тое ц҃вѣ

И же нѣ — иго сик шей ко дꙋ по далъ е си — , и же е кре стомъ ко ды ис то чникъ и скa ме ни пре мно ги , и ме не жаж дꙋ щa на по и , да не кто мꙋ — — вжаж дꙋ въ бес ко неч ны ѧ вѣ — — ки.

Н ахвалитехъ слава гласъ ѕ҃.

И с точ — никъ жи ко на чаль — — ный і сꙋсъ — спасъ — нашъ , ко ис точ ни кꙋ пріи и де па трі аг ха и на

— ко ка, пи ти про ша —

— ше ко ды, ѿ же ны са

ма ра ны — ни. сі а — же

не пи част но є і ю де

омъ пи век ши, муд рый зиж

ди — тель пи ко дитъ ю —

слад ки ми гла го — лы, па

че къ про ше ні ю пи сно жи

кот нѣй ко дѣ. ю же прі им

ши всѣмъ про по вѣ да ге ку

— щи, прі и ди те ки ди те

чай ну вѣ ду ща то ко — га,

при шед ша то пло ті ю,
да спа сетъ родъ нашъ.

Въ нлю слѣпаго.

настиховнѣ слава гласъ и҃.

Мрак дѣ солн це мыс лен но е
хрѝ стѐ бо — же, и же ѿ
оу тро бы свѣ та ли шен —
на го, тво имъ пре чи стымъ
при кос но ве ні — емъ, про
свѣ ти кый ѡ ко ю — дꙋ.
и на — ши ѻ — чи дꙋ ше
вны ѧ ѿ за рикъ — сы — ны

дню по ка жи — да вѣ го ю
ко пі ем — ти. мно го е
тко е и не из ге чен — но е
е же на насъ бла го оу тго
бі е, че ло вѣ ко люб че
сла ва те бѣ.

Свѣтиленъ.

Ѿ — и мо и ды — и спасъ
— нашъ, ѿ врѣ те че ло
вѣ ка слѣ па без ѿ — чі ю,
плю — — — — нѹкъ на зем лю,
и кре ні е со тво ри.

по ма за е го — . късилꙋ амꙋ

по сла и ти и оу мы ти са.

онъ же оу мык са, пгі н де

и ви дꙗ свѣтъ твой хри сте —

мо й . На хвалитѣхъ слава гласъ и҃.

то — воз гла го летъ си лы

тво ꙗ — хри сте — ? и ли

кто и зо чтетъ чꙋ десъ тво ихъ

мно — же ство ? гꙋ гꙋбъ бо ꙗ

ко ки денъ бысть на зем ли

за бла — гость, гꙋ гꙋ бы и

щѣль бы не дꙋ гꙋ ю щимъ

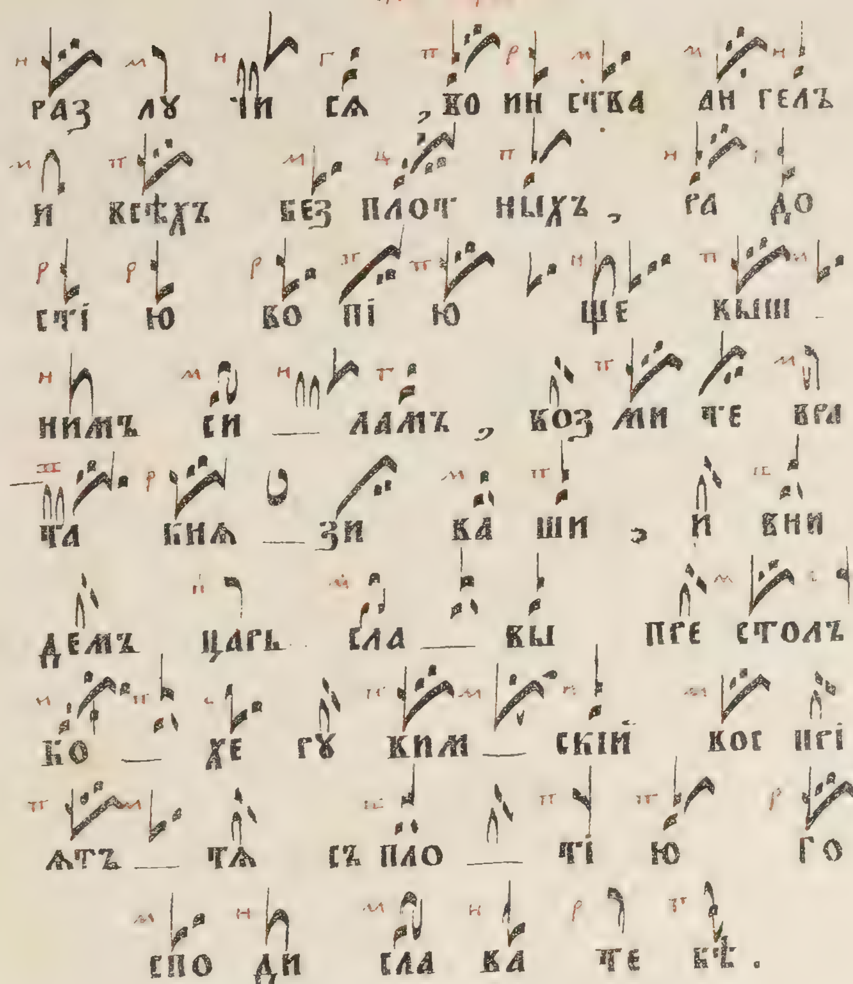
да а — ше, не то і ю ко
тѣ лес ны а о чи ѿ вергзлъ
е си, и же ѿ оу тро бы
елѣ по мꙋ, но и дꙋ шев ны а.
тѣмъ же бо га тѧ не по вѣ
да кры ю ща го сѧ, и всѣмъ
по да ю — — щи ве лі
ю ми — лость.

В нлю ск ѿтецъ.

На литіи іннѣ гласъ е҃.

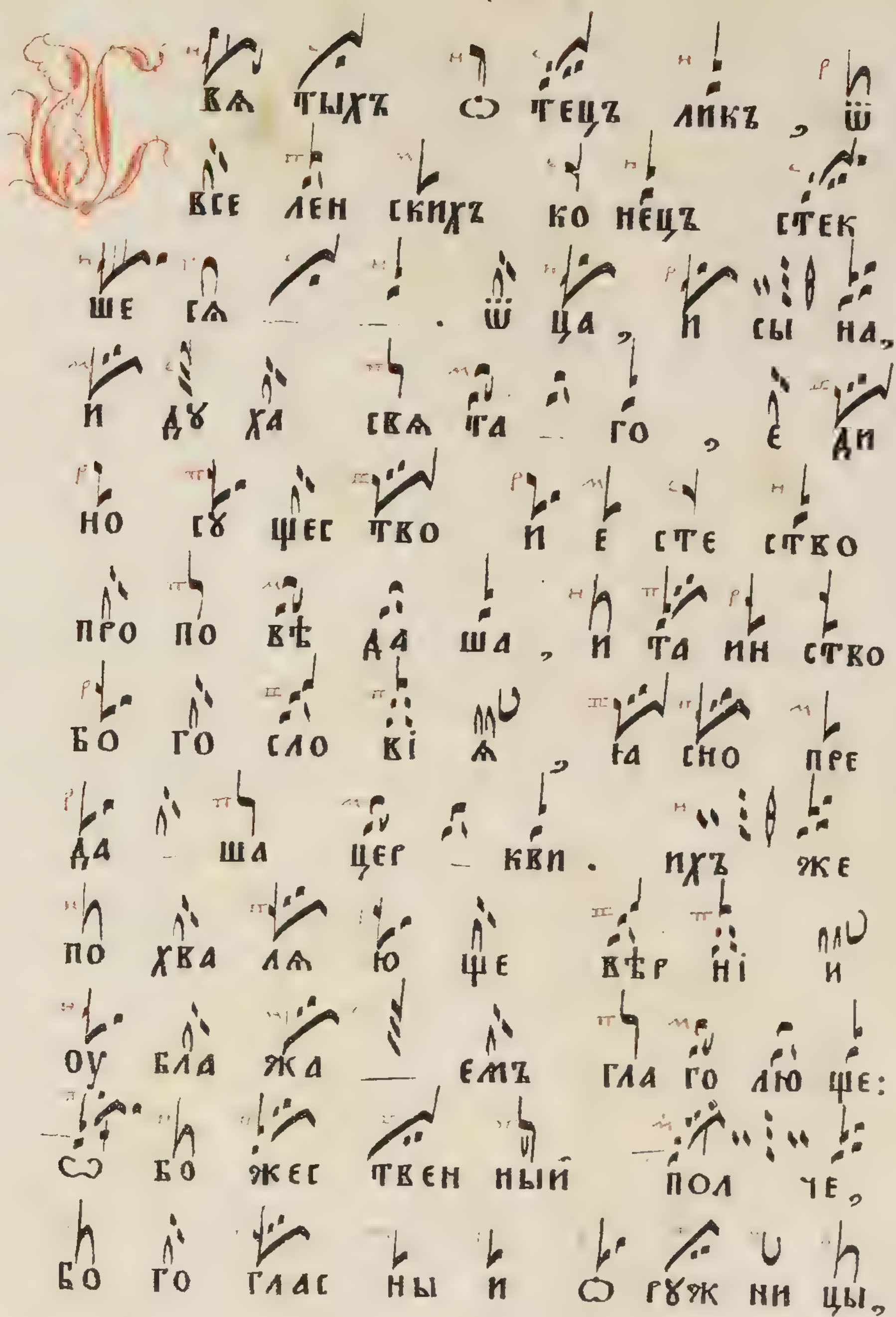
о спо ди воз но са щꙋ
ти сѧ, ѿ ню дꙋ же не

Настиховнѣ ін̃нѣ гласъ д҃.

Г҃ди таинство еже ѿвѣка. тмѕ.

Нахвалитѣхъ слава гласъ и҃.

Свя тыхъ ѿ тецъ ликъ, ѿ
все лен скихъ ко нецъ стек
ше ся . ѿ ца, и сы на,
и ду ха свя та го, е ди
но су щес тво и е сте ство
про по вѣ да ша, и та ин ство
бо го сло ві я, я сно пре
да ша цер кви. ихъ же
по хва ля ю ще вѣр ні и
оу бла жа емъ гла го лю ще:
ѿ бо жес твен ный пол че,
бо го глас ны и ѿ ру жни цы,

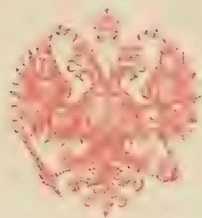
О пол че ні ѧ Го спо днѧ, звѣз ды все свѣт лы ѧ га зум ны ѧ твер ди, тай на го сі о на не о бо ги мі и стол ни ___, ми ро дох но вен ні и цвѣ ти рай сті и, все зла та ѧ оу ста сло вꙋ. ни ке и сла ѧ по хва ло, все лен нѣй оу вра ше ні е, нри лѣж но мо ли ___ те сѧ о дꙋ шахъ на шихъ.

В нлю всѣ́хъ сты́хъ.

На стихо́внѣ сла́ва гла́съ ѕ҃

Пѣ гі и дн те всѣ гні и, днесь ликъ со ко ку пик ше, бла го чест но тор же ству емъ, и всѣхъ ска тыхъ пре слав ну ю и чест ну ю па мять, слав но по ттемъ гла го лю ще: ра дуй те ся а по сто ли слав ні и, и про ро цы и му че ни цы и свя ти те ли. ра дуй те ся пре по

доб ныхъ го боръ и пра вед ныхъ. га дꙋ и те ꙗ ______ ____ ____ е ____ чест ныхъ ____ женъ ликъ, и хри ста за мигъ мо ли ____ те, по бѣ ды ца рю ____ ____ ____ ____ на ка г ка ры да ро ка ти, и дꙋ шамъ на шимъ ке лі ю ми ____ лость.

ЧАСТЬ ТРЕТІЯ

ОБИХОДЪ.

Часть третїѧ

Ѡбиходъ

Божественной литургїи.

Ст Іѡанна Златоустаго знам распѣв.

Ликъ а҃. Аминь.

Го спо ди по ми луй.

Го спо ди по ми луй.

Те бѣ Го спо ди

Аминь.

Антифонъ а҃ седмичный.

Бла го есть ис по вѣ да ти ся
Го сѡ де ви, и пѣ ти и
ме ни твоє е му вы́ш нїй.

Припѣвъ вечерний антифонъ.

Мо ли тва ми Бо го
ро ди цы, спа се спа
си — — — — насъ.

Инъ роспѣвъ.

Мо ли — тва ми Бо го ро ди
цы, спа се спа си — насъ.

Єктенїя паки и паки.

Го спо ди по ми луй. г.

Те бѣ Го спо ди ― ―.
А― минь ―.

Антїфо́нъ к҃ седми́чный.

Го сподь во ца ри ся клѣ по тꙋ ся ѡ бле че.

Припѣ́въ.

Мо ли тва ми свя тых тво ихъ, Спа се спа си ― ― ― ― насъ.

Чтно́мꙋ кр҇тꙋ.
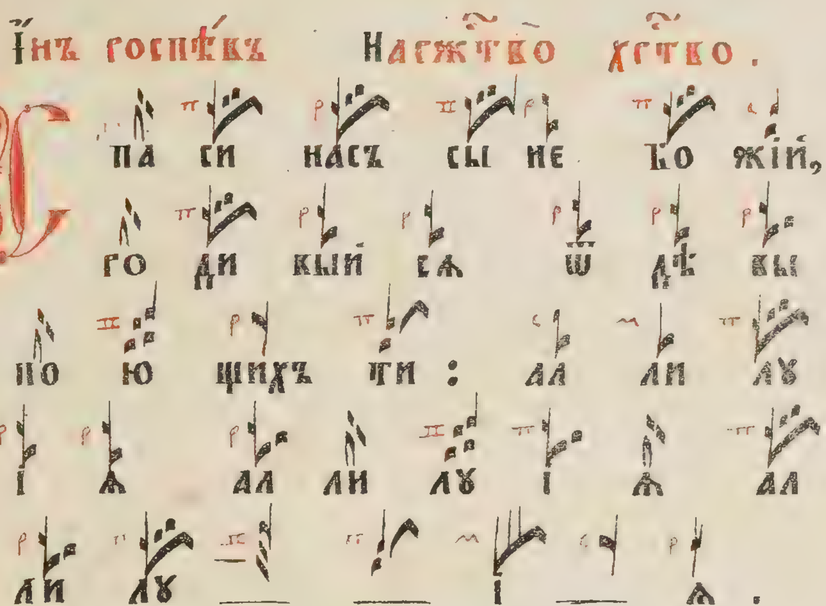
Спа си насъ сы не Бо жїй, пло тї ю рас пный ся по ю щихъ ти:

Припѣ́въ.

ли҃ зла҃

Ал ли лꙋ і а ал ли лꙋ і а
ал ли лꙋ — — і — а.

Їнъ роспѣвъ на рж҃тво хрт҃ко.

Спа си насъ сы не бо жїй,
ро ди кый сѧ ѿ дв҃ы
по ю щихъ ти: ал ли лꙋ
і а ал ли лꙋ і а ал
ли лꙋ — — і — а.

На богоꙗвленїе гд҃не.

Спа си насъ сы не бо жїй,
кре сти вый сѧ ко і о҃ѳ
да нѣ по ю щихъ ти: ал҃ли.

В҃нлю цвѣтнꙋю.

Спа си насъ сы не бо жій, всѣ
дый на жре бѧ по ю щихъ ти:

а҆лли г҃. На свтꙋю па́схꙋ.

Спа си насъ сы не бо жій, вос
кресъ из мер твых по ю щихъ ти:

а҆ллилꙋїа г҃. На вознесенїе гдне.

Спа си насъ сы не бо жій,
воз не сый сѧ во сла вѣ
по ю щихъ ти: а҆лли г҃.

В҃ нлю н҃ ю.

Спа си насъ оу тѣ ши те лю

бла гій по ю щихъ ти: алли г

Напрешбра гдне.

Спа си насъ сы не бо жій, пре ѡ бра зи вый ся на го рѣ по ю щихъ ти: алли

И посемъ.

Сла ва ѿ цу и сы ну и ста то му дꙋ — хꙋ.

И ны нѣ и при сно и во вѣ ки вѣ комъ а минь.

Є ди но род ный сынъ, сло во бо жі е без смер

тенъ сый из ко ли кый, спа се
ні а на ше го ра ди во пло
ти ти ся ѿ свя ты я бо
го ро ди цы, и при сно дѣ вы
ма рі и, не пре лож но во че ло
вѣ чи вый ся. рас пен ся хри сте
бо же смер ті ю на смерть на
сту пи, е динъ сый свя ты я
тро и цы спро сла вля емъ ѿ цу,
и свя то му ду ху, спа си — нас.

Го спо ди по ми луй. г҃.

Те бѣ го спо ди — — .

А — минь —.

Антифонъ г҃. Входное бѣли

Прі и ди те воз ра дꙋ ем ся го спо де ви вос клик немъ бо гꙋ спа си те лю на ше мꙋ. Припѣвъ.

Спа си насъ сы не бо жїй вос кресъ из мер твыхъ по ю щихъ ти: ал ли лꙋ і а ал ли лꙋ і а ал ли лꙋ — — і — а.

Входное въ дни Богородичны.

Чі́ст г҃

П ри и ди те по кло ним ся

и при па демъ Хри сту.

С па си насъ Сы не Бо жій,

мо ли тва ми Бо го ро

ди цы по ю щихъ ти: ал ли

лу і а ал ли лу і а

ал ли лу __ __ і __ а.

Стымъ входное. Ікъ протчіи дни.

Б о свя тыхъ ди венъ Сы

по ю щихъ ти: Аллил г҃

На воздвиженіе кр҃та г҃на. Входное.

В оз но си те Го спо да

бо га на ше го, и кла нѧй
те сѧ под но жї ю но гѹ
е го ꙗ ко свѧ то есть.

П ло тї ю гас пный сѧ
по ю щихъ ти: аллй г.

Тропарь гласъ а.

С па си Го спо ди, лю ди
сво ѧ, и бла го сло ви
до сто ѧ — нї е сво е. по
бѣ ды дер жав но мѹ ца рю
на ше мѹ на со про тив ны ѧ
да — рѹй, и сво ѧ со хра

на а крест ом людии.

Кондакъ гласъ д҃.

Воз не сый ся на крестъ во лею. те зо и ме ни то му ти ны не жи тель ству ще дро ты тво я даруй хрис те бо же. воз ве се ли си ло ю тво е ю, дер жав на го ца ря на ше го, по бе ды да я е му, на су по ста ты, по со би е, и му ще тво е ору жи е

ми гу не по бѣ ди му
ю по бѣ ду.

Входное рождеству христову.

Из чре ва пре жде ден ни цы
ро дих тя, клят ся го сподь
и не ра ска ет ся.

о ди кый ся ѿ дѣ
кы по ю щих ти :

Тропарь глас д.

Р о жде ство тво е хри сте
бо же наш, воз сі я ми
ро ви свѣт ра зум ный.

къ немъ бо и же звѣ здамъ —

слꙋ жа щі и, звѣ здо ю но

оу ча хꙋ сѧ, те бѣ кла нѧ

ти сѧ солн цꙋ пра вед но мꙋ,

и те бѣ вѣ — дѣ ти свы ше

вос токъ Го спо ди сла ва те бѣ.

Кондакъ гласъ г.

Дѣ — ва дне сь, пре сꙋ

ще ствен на го ра жда

— етъ. и зем лѧ вер тепъ, не

при ко сно вен но мꙋ при но

— ситъ. ан ге ли, съ па сты ри

лѝ зла̀

сла во сло — ва̀тъ. кол ски же со зѣ̀ здо ю пу̀ть ше ству̀ ютъ. насъ бо га ди го ди ся, ѿ го ча маа до пре вѣ̀ч ный богъ.

Ѥ҆ли́цы во хрⷭ҇та.

На богоꙗвле́нiе гⷭ҇не, вхо́дное.

Бла го сло венъ гря дый во и мя го спо дне, бла го сло ви хомъ вы из до му го спо дня, богъ го сподь и ꙗ ви ся намъ. Припѣвъ.

Хре сти выйся ко и со г

да нѣ по ю щихъ ти: а҃ллаи г҃.

Тропарь гласъ а҃.

о і сиг да нѣ. кре ща ю щу ти са го спо ди, трои че ско е на ки са по кло на ні е. го ди че лекъ ко гласъ ски дѣ тель ство ва ше ти, воз люк лен на го ча сы на и ма ну а. и духъ кки дѣ ні и го лу би нѣ, из вѣст во ва ше сло ве се о у твер жде ні е. на клей са

ли зла

Хрїсте Боже нашъ. и мирь

просвѣщей слава тебѣ.

Кондакъ Гласъ д҃.

Явилсѧ еси днесь вселеннѣй, и свѣтъ твой господи знаменасѧ на насъ, иже въ разумѣ поющихъ тѧ. прїиде и ѧвилсѧ свѣтъ неприкосновенный.

Входное Въ нелю цвѣтную.

Благословенъ грѧдый во имѧ господне,

бла го сло ви хомъ вы из
до му го спо днѧ. богъ го
сподь и ѧ ви сѧ намъ.
Всѣ дый на жге ба по ю щихъ ти:

Тропа́рь гла́съ а҃.

О бще е вос кре се нї е
пре жде стра сти тво е ѧ
у вѣ рѧ ѧ, из мер твыхъ
воз дви глъ е си ла за рѧ хри
сте бо же. тѣмъ же и мы
ѧ ко ѡ̑ тро цы по бѣ дны ѧ
ѡ бра зы но сѧ ще. те бѣ

по бѣ ди те лю смер ти во

пі ем: ѡ сан на въ выш — нихъ!

бла го сло венъ гря дый

во и мѧ го спо — дне.

Другїи Тропарь Гласъ д҃.

Спо гре б ше сѧ те бѣ кре

ще ні ем Хри сте Бо же

нашъ, да без смерт ны ѧ жи зни

спо до би хомъ сѧ вос кре се

— — ні ем твои мъ, и вос

пѣ ва ю ще зо вемъ: бла го

сло венъ гря ды й во и мѧ

го спо дне.

Кондáкъ глáсъ ѕ҃.

На пре сто лѣ на не бе си, на жре бя ти на зем ли но симъ Хри сте Бо — же. Ѿ ан гелъ хва ле ні е, ѿ дѣ тей вос пѣ ва ні е при ем ля зо ву щихъ ти: бла го сло венъ е си гря ды — — — а да — ма воз двиг — — ну ти.

Входное на Ст҃ую Пасху.

Въ цер квахъ бла го сло ви те Бо га Го спо да, ѿ ис точ

никъ из га и левъ.

Пгі и дите поклонимсѧ и припадемъ хрстꙋ. Спаси насъ сыне божій, воскресъ из мертвыхъ поющихъ ти: аллилꙋіа аллилꙋіа аллилꙋ і а.

Тропарь гласъ е҃.

Христосъ воскресе. Трижды.

Слава іныѣ. Аще и вогробъ.

Вознесеніе гдне.

Взыде богъ ввосклик нове

ні и, Го сподь ко гла сѣ тру б нѣмъ.

Припѣ́въ.

оз не сый ся ко сла вѣ по ю щихъ ти:

Тропа́рь гла́съ д҃.

оз не се ся ко сла вѣ хри сте бо же нашъ. ра дость со тво ривъ оу че ни комъ обѣ томъ, о бѣ то ва ні емъ свя та го ду ха, из вѣ ще ні е онымъ ше я вѣ бла го сло ве ні я ра — ди. я ко ты

е си сынъ бо жій из ба
ви тель ми — ру.

Кондакъ гласъ ѕ

Е — же ѿ насъ со вер шивъ
смо тре ні е, и я же
на зем ли со е ди нивъ —
не бе сны ми. воз не се ся
ко сла вѣ хри сте бо же нашъ.
и ни ка ко же ѿ лу ча
я ся, но пре бы ва я не
ѿ ступ но, и во пі я лю
бя щимъ тя: азъ есмь съ ва —

ми и никтоже на́кы.

Входное Вниаю Г ю.

Возне́сыйся Го́споди силою твоею, воспоем и поем силы твоя.

Псипѣвъ.

Услышите лю́ Благій поющих ти:

Тропарь гласъ Г.

Благословенъ еси Христе Боже нашъ, иже премудры рыбы ловцы явлей,

по славъ имъ дахъ — скаѧ тый — —, и тѣ ми оу лов лей все лен нꙋ ю че ло вѣ ко люб — — че — — — сла — — ка те бѣ — — .

Кондакъ гласъ и҃.

— гда — со шедъ ѧ зы ки газ мѣ си, газ дѣ лѧ ше пле ме на выш — нїй. Є гда — же сѡ гнен ны ѧ ѧ — зы ки раз да ѧ —, все о ку пле нї е всѧ пги — зва, е ди

но глас но сла ви ти
все свя тый духъ.

Входное на преображеніе гдне.

Го спо ди по сли свѣтъ
твой, и и сти ну тво ю, та
мя на ста ви ста и въ до
ста мя во свя тү ю го рү тво ю.

Припѣвъ.

Пре о бра зи вый ся
на го рѣ по ю щихъ ти:

Тропарь гласъ з.

Пре о бра зи вый ся

на го рѣ хри сте бо — же. по ка завъ оу че ни комъ сла ву сво ю на ко же мо жа хꙋ. да воз сі а етъ и намъ грѣш нымъ свѣтъ твой при сно сꙋщ — ный. мо ли твами бо го ро ди цы, свѣ то дав — че сла ва те бѣ.

Кондакъ гласъ ѕ҃.

На го рѣ пре о бра зи ся, и е ли ко вмѣ ща хꙋ оу че ни цы твои, сла вꙋ

ЧКО Ю, ХГИ СТЕ БО ЖЕ. КИ —

ДѢК ШЕ ДА Е ГДА ТѦ ОУ ЗГѦТЪ

ГА СИИ НА — Е МА, СТГАСТЬ

ОУ БО ГА ЗУ МѢ — ЮТЪ КОЛЬ

НУ Ю, МИ ГО ВИ ЖЕ ПГО ПО

КѢ ДѦТЪ. ІА КО ТЫ — Е СИ КО

И СТИ НУ Ѿ ЧЕ Е СІ Ѧ НІ Е.

Покдодѣ насжтко бцы.

Тропаръ гласъ д҃.

ЧО ЖЕ СТКО ЧКО Е БО ГО

ГО ДИ ЦЕ ДѢ — КО, ГА ДОСТЬ

КОЗ КѢ СТИ ВСЕ И ВСЕ ЛЕН НѢЙ.

изъ те бе ко коз ѕі а солн це

пра вед но е хри стосъ — богъ

нашъ, раз ру шивъ клят ву,

дастъ бла го сло ве ні е. и оу

праз дникъ — смерть, да го ва

намъ жи вотъ — вѣ — ный.

Кондакъ Гласъ д҃.

І — со а кимъ и ан на,

по но ше ні е без чад —

ства. А дамъ же і ев ва, ѿ

тли смерт ны а сво бо ди ста ся,

вте чи ста а свя тымъ ро же ствомъ

ѧ҆́ко и҆мꙋ̀. то прáз днꙋ ю́тъ и҆ лю

— ді е҆ ѧ҆́ко и҆, ки ны грѣ хов

ны ѧ҆ и҆з бавль ше сѧ ко пі ю

ще ти: не пло ды ра жда — етъ

бо го го ди цꙋ, и҆ пи та тель

ни цꙋ жи зни на ше ѧ҆.

Покро́вꙋ прⷭ҇тѣ́й бцⷣы Тропа́рь гла́съ д҃.

Д несь бла го вѣр ні и҆ лю

ді е҆ свѣт ло праз днꙋ емъ,

о҆ сѣ на е҆ ми ѧ҆́ко и҆мъ бо

го ма ти при ше стві емъ, и҆

къ ѧ҆ко е҆ мꙋ взи ра ю ще пре

чи сто мꙋ ѡ бра зꙋ, оу миль

но гла го лемъ: по крый насъ

чест ныимъ си ам фо ромъ, и из

ба ви насъ ѿ всѧ ка го ѕла,

мо лѧ щи сы на ско е го,

хри ста бо га на ше го, да

спа сетъ — — дꙋ ша на ша.

Кондакъ гласъ г.

Дѣ — ва а днесь пред сто

итъ въ цер к— ви, и съ ли

ки свѧ тыхъ не ви ди мо бо

гꙋ за ны мо лит сѧ. ан ге ли

Част г҃

со свѧ ти те ли по кло нѧ

ютъ сѧ, и а по сто ли —,

со про ро ки ли ков ствꙋ —

ютъ. насъ бо га ди во го го

ди ца мо — литъ хри ста

и же вѣч — на го бо — га.

Введенію во храмъ прстыѧ богоро.

Тропарь гласъ д҃.

Днесь бла го во лѣ ні а

бо жі а про ѡ бра

же ні е, и че ло вѣ ча

спа се ні а про по вѣ

да ні е. вцер кви бо жі и
ѧ сно дѣ ва ѧ ѩ вла ет
сѧ, и хри ста всѣмъ бла го
вѣст ву ет. той и мы ве
ле глас но во зо пі емъ: ра
дуй сѧ смо тре ні ѧ зи жди
те ле ва ис пол не ні е.

Кондакъ гласъ д.

Пре чи ста ѧ цер кви
спа со ва, мно го чест ны и
чер тогъ — дѣ ви ца, свѧ щен
но е со кро ви ще сла вы

Бо жі а. днесь ѩко дит ѧ
вдомъ го спо день, бла го дать
го ѩко да щи дꙋ хомъ бо же
ствен нымъ. ю же по ютъ
ан ге ли бо жі и: чⷭ҇а есть
сѣнь не бе сна ѧ.

Входное Срѣтенію гдⷭ҇нію.

Ска за го сподь спа се ні е
ско е пред ѩ зы ки, и ѿ
кры прак дꙋ ско ю.

Тропарь Гласъ а҃.

Ра дꙋй сѧ ѡ бга до кан

на а бо го го ди це дѣ ко. из те бе бо воз сі а солн це пра ведно е, хри стосъ богъ нашъ, про свѣ ща а и же ко тмѣ сѹ щихъ. ве се ли са и ты ста рче пра вед ный, прі е мый на рѹ кѹ ско бо ди те ла дѹ шамъ на шимъ. да рѹ ю ща го намъ вос кре се ні е.

Кондакъ гласъ а҃.

Иже оу тро бѹ дѣ ви

чꙋ ѿ свѧ тиѵъ го же стко

си, и гꙋ щѣ си ме ѡ ни

бла го сло виѵъ, ꙗ ко же

по до ба ше пред ва гиѵъ.

и ны нѣ спаслъ е си насъ

хри сте бо_же. но оу ми ри

ко бра нѣхъ жи ті е на ше,

и оу вгѣ пи ца рѧ, е го же

воз лю билъ є си є ди не

че ло вѣ ко люб че.

Вхо́дное на благовѣще́нїе пречⷭ҇тыѧ бцⷣы.

Бла го вѣ сти те день ѿ дне

лй зла

спа се ні е бо га на ше го.

Тропарь Глас д.

Днесь спа се ні ю на ше му на ча токъ, и вѣ ч нѣи тай нѣ я кле ні е, сынъ бо жій, сынъ дѣ кичь — бы ва етъ. и га врі илъ — га дость бла го вѣ сткѹ — етъ. тѣмъ — и мы съни бо го го ди це во зо пі емъ —: ра дѹй ся ѡб ра до ван на я го сподь — — сто бо ю.

Кондакъ Глас и.

Взбранной воеводѣ побѣдителнаѧ, ꙗко избавльшеся ѿ злыхъ, благодарьственнаѧ восписуемъ ти рабы твоѧ богородице. но ꙗко имущи державу непобѣдимую, ѿ всѧкихъ насъ бѣдъ свободи. да зовемъ ти: радуйсѧ невѣсто неневѣстнаѧ.

Оуспенію пресвѧтыѧ бцы тропарь гласа а҃.

Въ го же ствѣ дѣв ство со хра
ни ла е си, и ко оу
спе ні и ми ра не ѿ ста
ви бо го ро ди це пре
ста ви бо ся къ жи во тꙋ, ма
ти сꙋ щи жи во та. и мо
ли тва ми__ тво и ___ ми
из бав ля е ши ѿ смер
ти дꙋ ша на ша.

Кондакъ. Гласъ в.

Въ мо ли__ твахъ не оу сы
па ю щꙋ ю бо го ро

ди цꙋ. их за стꙋп ле нї ихъ

из вѣст но е оу по ва нї е,

гробъ и смерть не оу дер жа

ста. но ꙗ ко жи во тꙋ ма

— — — терь, на жи вотъ

пре ста ви, и же во оу тро

бꙋ все ли вый сѧ, при сно

дѣв ствен нꙋ ю. Ꙗко стъ ѐси.

Ликъ а҃. А — минь.

Трисвѧтое.

С вѧ ты й бо же свѧ —

ты й крѣ пкїй свѧ —

ли҃ зака҃ сгі

ты и без смерт ___ ___ ны и

по ми ___ лꙋи ___ нас.

Погречески.

А ___ гі сѡс ___ ѡ фе сѡс.

а ___ гі сѡс ___ ис хи рос

а ___ гі сѡс ___ а фа на тос

___ ___ ___ ___ е ле и сон и мас.

На ст҃ꙋю пасхꙋ. Іпрочее.

Е ___ ли цы ко хри ста кре

сти сте ся, ко хри ста

ѡ бле ко сте ся: ал ли

лꙋ і ___ а.

Чтному кр҃ту.

Кр҃ту твоему поклонаемса владыко и свитое воскресение твое славимъ.

Прокимны сей погласицы.

Бл҃годи господи милость твоя на насъ якоже оуповахомъ на тя.

Богородице.

Величитъ душа моя Господа и возрадо

ли зла

ба ся духъ мой о бо зѣ

спа се мо емъ —.

В сꙋбо́тꙋ.

В е се ли те ся о го

спо дѣ и га — дꙋй те

ся пра вед ні и.

За оупокой.

Д ꙋ ша ихъ во бла гихъ

— — во дво рят — ся.

По апо́столѣ.

Ал л — — — — — ли лꙋ

— — — — — — — — — а

Знаменный: а́ ло у́покоѝ.

А ли лу і ж

Сла ка те бѣ го спо ди.

За упокоѝ.

Сла ка те бѣ го спо ди.

Рцѣлих всн Лик ъ̃.

Го спо ди по ми луй.

Го спо ди по ми луй.

Гд҇и поми҃ г҃. Аще пригречетъ

Рцемъ вси. Тогда Гд҇и поми҃ кі.

Яко даподержавою.

А минь.

Аще усопшее, то:

А минь.

Го спо ди по ми луй

Го спо ди по ми луй

Го спо ди по ми луй.

Те бѣ Го спо ди.

Гд҇у помо҃. Гд҇и помилуй м҃.

А минь.

част г҃

ли́къ в҃ Го спо ди по ми лѹи.

Го спо ди по ми лѹи. е҃

О҆гла́ше глав. Е бѣ го спо ди

Дїаконъ вели́кїи [illegible]

А минь.

є҆ли́цы о҆гла. Го спо ди по ми лѹи.

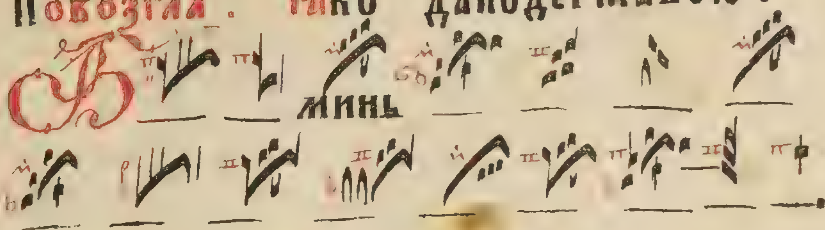
застѹпи. Го спо ди по ми лѹи.

[illegible] дапо. А минь.

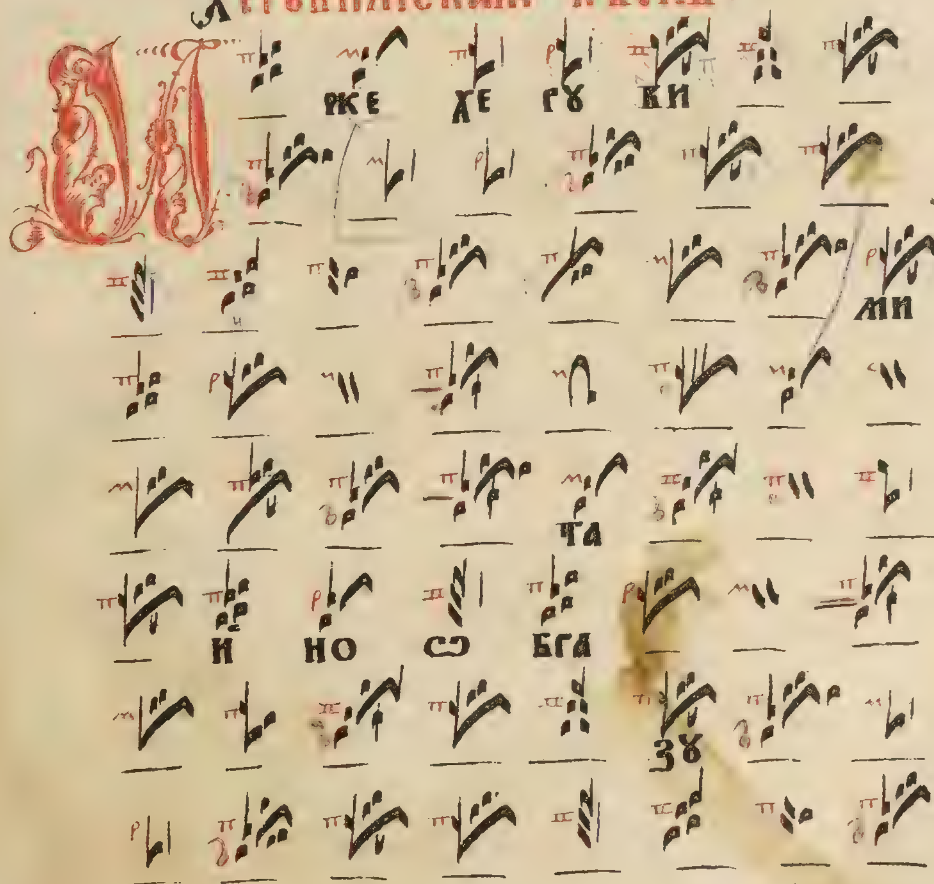
паки. Го спо ди по ми лѹи.

Го спо ди по ми лѹи.

По воз́глас҃. Ӏако да под держа́вою.

Херуви́мская пѣ́снь.

ѯи з҃ла

ю щє

и жи ко

тко гл

щєй тго

и цѣ, тги скл

тꙋ

ю пѣ

сиь

при но сл

щє . ксл

кꙋ

ны нѣ жи тѣ

и сѹ ю,

ѿ вѣг

жемъ пе чаль

Попереносѣ. Аминь. Ликъ В.

Се ко

ца га всѣхъ

под ем лю ще, ан

гелъ ски

ми не ви ди мо да

ро но си

ма

чин мир.

А л ли лꙋ

Зна́менно столпова́го распѣ́ва.

И же хе рꙋ ви

ми

та

и но сѡ

бра зꙋ

ли зла

ю ще

и жи

ко тко га

щей того и

це, три ска ту

ю пе

сиь при но са

ще. вса

ку ны не

жи те й ску

ю, ѿ вѣг

жемъ пе чаль

Част г҃

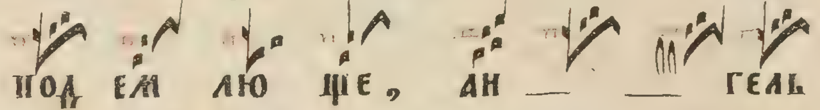

А минь. Ликъ в҃.

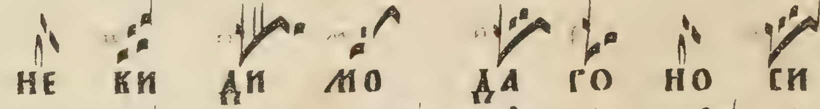
Ꙗ ко

ца ря всѣхъ

под ем лю ще, ан гель

ски ми

не ки ди мо да го но си

ма

чин ми. ал ли лꙋ

Исполнимъ.

Го спо ди по ми луй.
Го спо ди по ми луй.
По дай го спо ди.
Те бѣ го спо ди.
А минь.
И дꙋ хо ви твоe мꙋ.

Возлюбимъ другъ друга.

Оца, и сы на, и ста го дꙋ ха: стꙋю тро и цꙋ е ди но сꙋщь

нꙋ ю — и — не — раз дѣль

— — — — — нꙋ.

Дѡстоин. Всесꙋщнаго коединаго бг҃а.

Ми — лость, миръ, жертвꙋ,

и пѣ нї є —.

Ми — со дꙋ хомъ ѻтко имъ

— — —. Бꙋди со всеми.

И — ма мы ко го спо дꙋ.

Дѡ стой но и пра вед но

— — — — — — — —

— — — — — — —.

Побѣднꙋю пѣснь.

Свѧтъ, — свѧтъ, свѧтъ, го
сподь, са ва ѡфъ, ис полнь
не бо и зем лю сла вы тво
е ѧ. Ѡ сан на вышнихъ: бла
го сло венъ грѧ дый во и мѧ
го спо — — — дне. Ѡ сан
— — на — вышш — — нихъ
— — — — — — — . Прїими.

Аминь — — .
Аминь — — — — — — —

Твоѧ ѿ твоихъ.

Чест г҃

По емъ тя, бла го сло вимъ тя, бла го да римъ тя, Го спо ди. Мо лимъ ти ся Бо же нашъ.

До сто й но есть я ко во и сти ну бла жи ти тя Бо го ро ди це, при сно бла жен ну ю, и пре не по роч ну ю, и Ма терь

ли͡ зла͡ ска

бо га — — на — ше го.

чест нѣй шꙋ ю хе рꙋ вимъ,

и слав — — нѣ й шꙋ ю

ко и сти нꙋ се ра фимъ, без

ис тлѣ — — — — нї а

бо га сло ва рождь шꙋ ю,

сꙋ щꙋ ю бо го ро ди цꙋ

тѧ ве ли ча — — — емъ.

На литꙋр҃ гі василїа великаго задостоі

О — те бѣ ра дꙋ ет сѧ

ѡ бра до ван на ѧ, всѧ ка

ѧ тварь — ар хан — — гель

ли зла

скїй со богъ, и че ло вѣ

че скїй годъ. со ека

щен на ж цер

кви, и га ю сло вес

ный, дѣв стве на ж по хва

ло, из не ж же богъ во пло

ти ся, и мла де нецъ бысть

. и же пре жде вѣкъ

сый богъ нашъ, ло же сна бо

тво ж пре столъ со тво ри,

и тво е же пре во про

стран нѣ е не бесъ со дѣ ла

дѣ ки — це. О те бѣ —
га дꙋ ет сѧ О бга до
кан на ѧ, всѧ ва ѧ тварь.
сла ва те бѣ. ликъ а҃.
А — всѣхъ — и — всѧ.
А — ѡ всѣхъ — и за всѧ. ликъ а҃
А — минь — — — —. ликъ а҃
И — со дꙋ хомъ тво имъ
— — —.
Го спо ди по ми лꙋи.
Го спо ди по ми лꙋи.
По дай го спо ди.

Част г

Те бѣ го спо ди.

Исподо́би на́съ. Ли́къ а.

Ѻ че нашъ иже е си на не бе сѣхъ, да свѧ тит сѧ и мѧ тво е, да прі и детъ цар ствї е тво е, да бу детъ во лѧ тво ѧ, ꙗ ко на не бе си и на зем ли. Хлѣбъ нашъ на сущ ный даждь намъ днесь, и ѡ ста ви намъ дол ги на ша:

ıа ко же и мы ѡ став ла ем҄ должни комъ нашимъ, и не вве ди насъ во и скꙋ ше нı е но из ба ви насъ ѡ лꙋ ка ва го.

Аминь. Миръ всѣмъ.

И дꙋхови твоемꙋ.

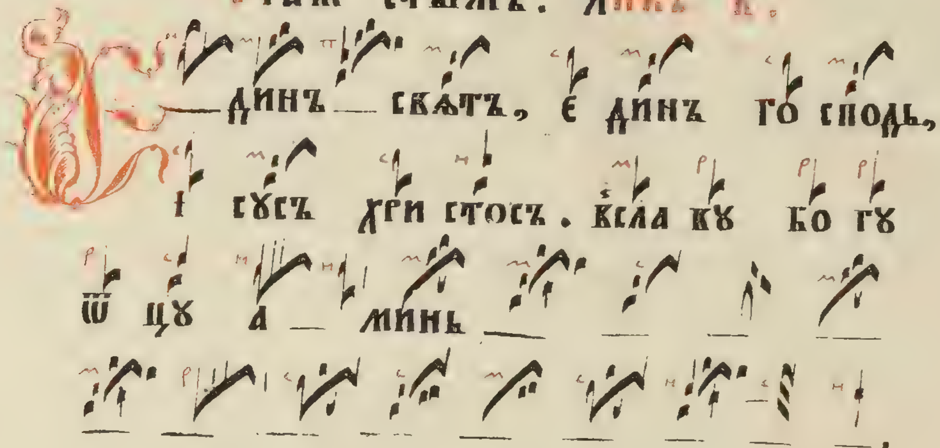
Тебѣ господи.

Благодатїю.

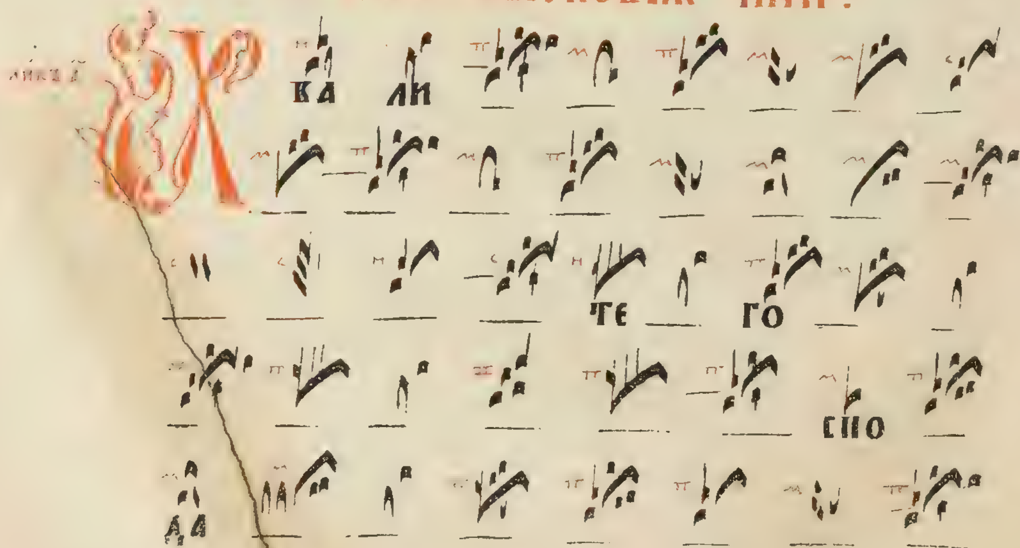
Б минь

част г

Причастны. Повсѧ нли.

ска

гне бесъ

.

Въ понедел҃ ангеломъ.

Ско гꙋ

и ан

ге лы ско

ꙋ дꙋ хи, и слꙋ ги

ско ꙋ сѧ

гнь

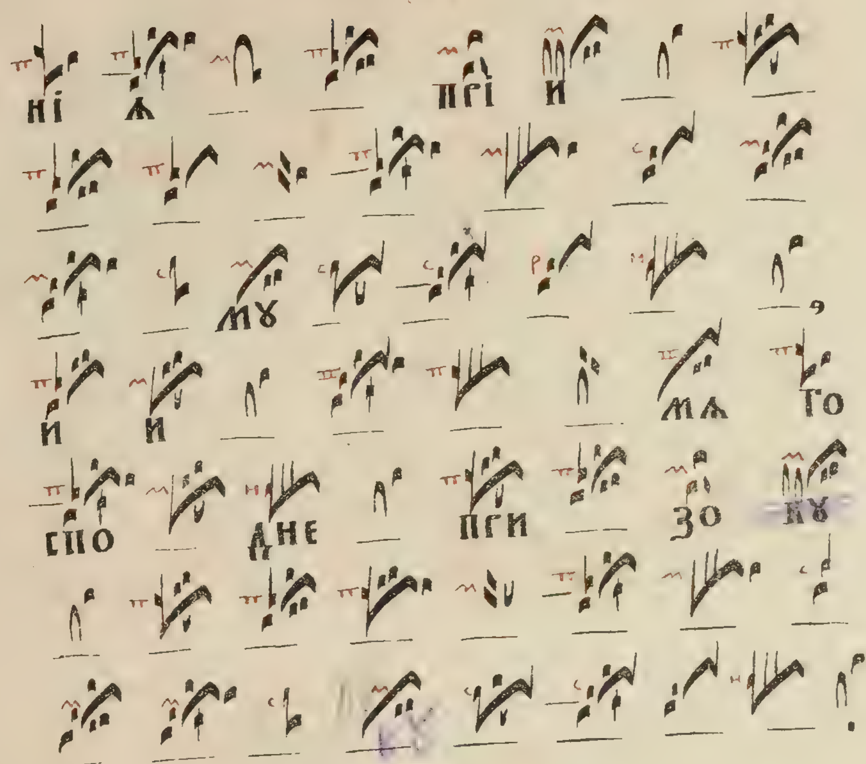
па лѧщь .

Во вторникъ Пр҃тчи.

Въ па мать кѣч ну ю бу детъ пра кед никъ.

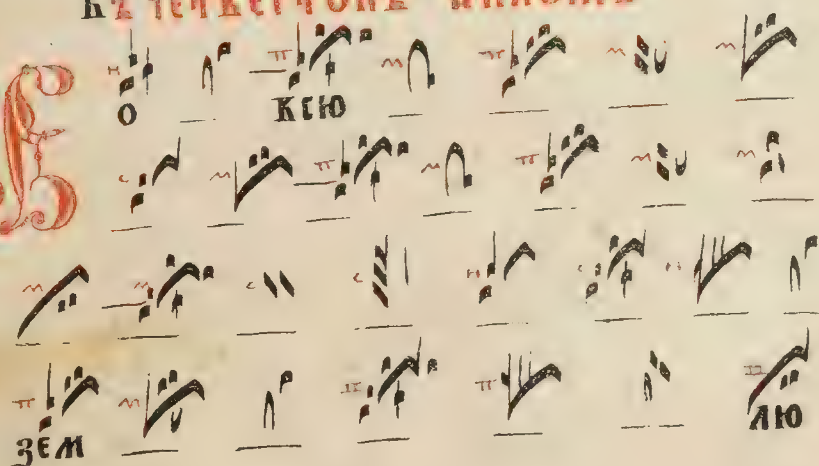
Всреду богого.

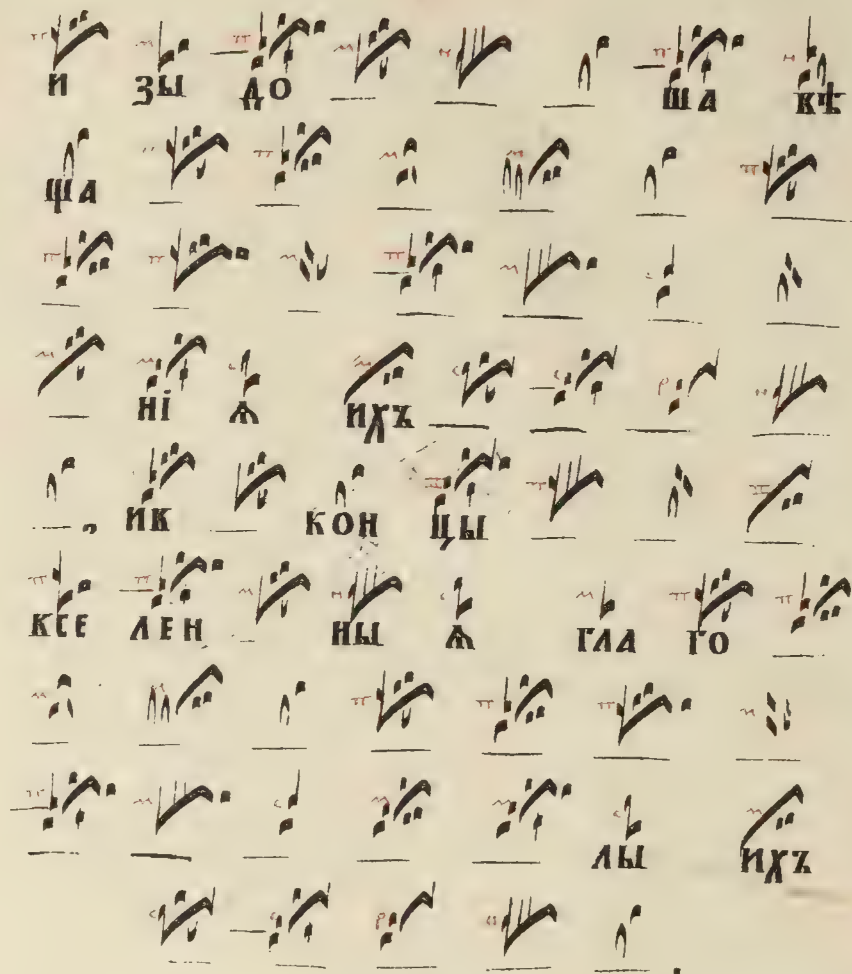
У а шу спа се

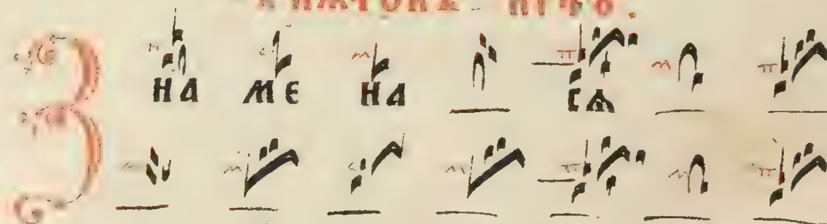
Въ четвертокъ апломъ

и зы до ша кѣ
ща
нї ж ихъ
ик кон цы
ксе лен ны ж гла го
лы ихъ

Въ пяток крⷭ҇тⷹ.

З на ме на сѧ

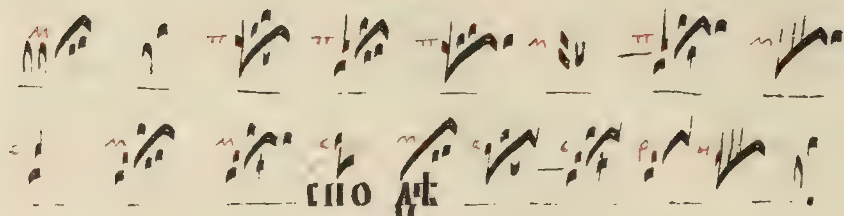
на насъ свѣтъ
ли ца ꙗко е го
го
спо ди

Рѹкоўтѣ нефѣлимъ стѣмъ.

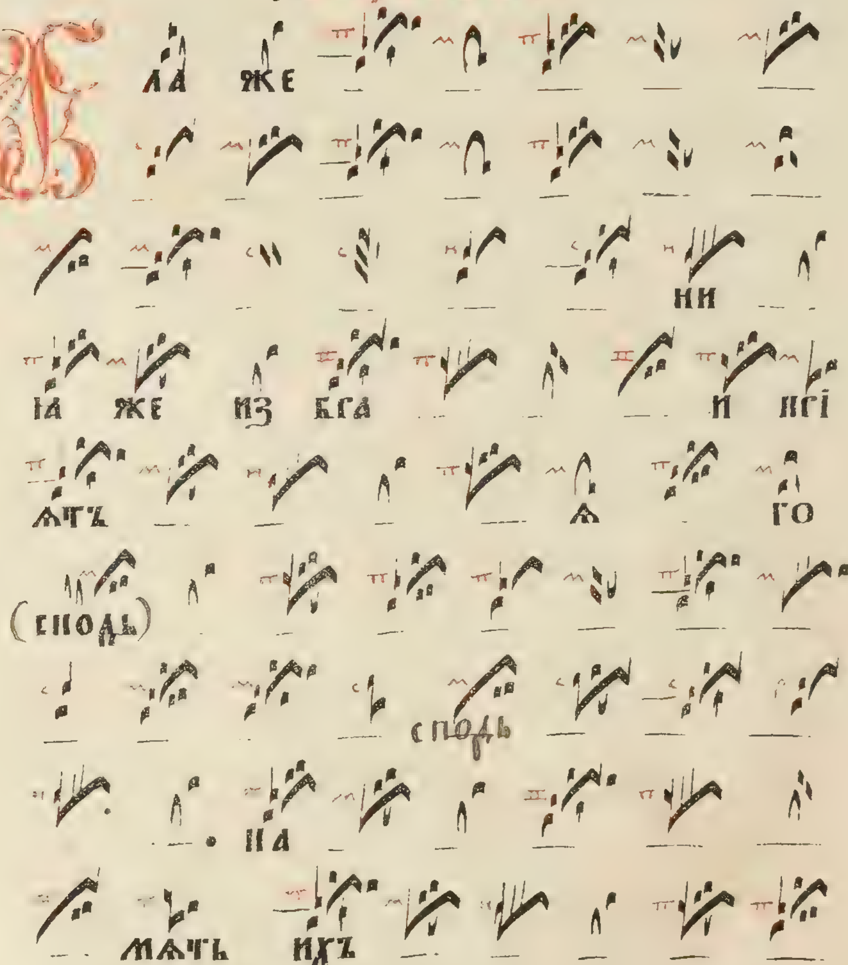
а дѹй те сѧ
пга
кед нї и ѡ҃ го

и́ст г҃

За оупоко́й.

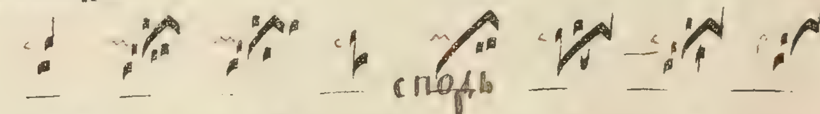

на

ма҃ть их҃ъ

ли зла

къ годъ

и годъ

Новомꙋ лѣтꙋ.

Бла го сло ви

ши ве нецъ лѣ тꙋ

бла го сти твою

е я го

спо ди

Гл҃с г҃

Ѡбновле́нїю хра́ма.

Го спо ди

воз лю бихъ бла

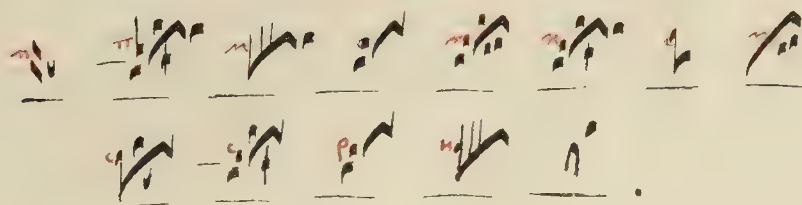
го лѣ пї е до

мꙋ тво е го

и мѣ

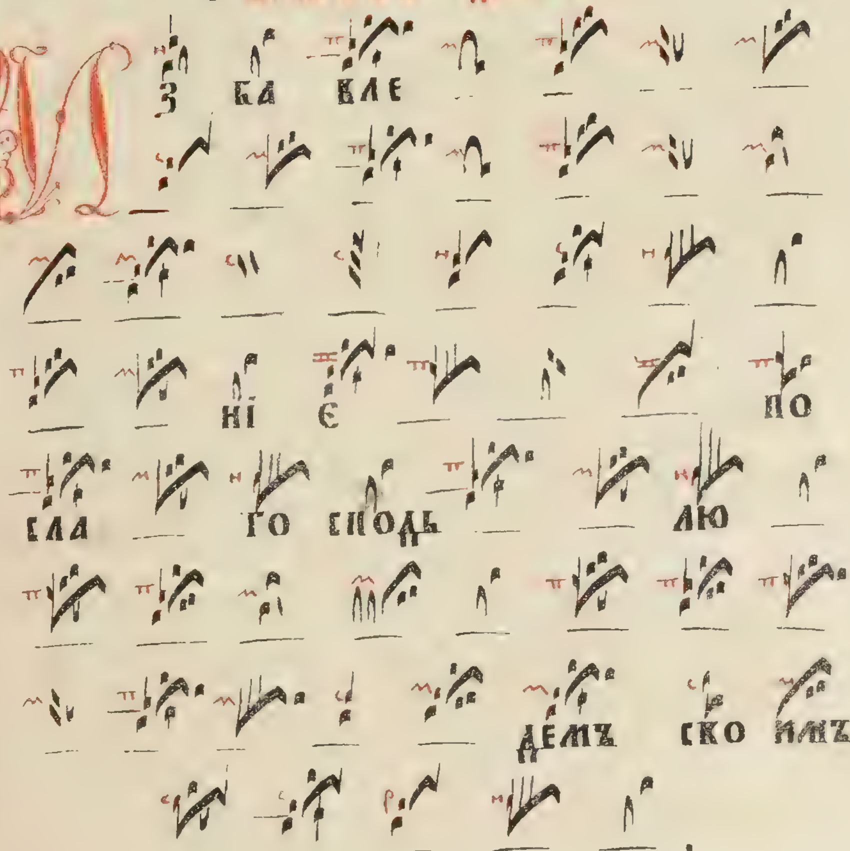
сто все лѣ нї е

сла вы тво е ꙗ

На ржтво хрtво.

На бгоꙗвлениє гдне

Ѩ ки сѧ

бла го дать

бо

жі а, спа

си тель на ѧ всѣмъ

че ло вѣ

комъ.

На бл҃говѣ́щїе прⷭ҇ты́ѧ бцⷣы.

И з бра

го спод

сї

на

и из ко ли

е го къ жи ли

ще се бѣ

лит зад

Въ нлю цвѣтную.

Бла го сло венъ

гра ды и ко

и мя го спо

дне

богъ го сподь

и я ки

ся намъ

На стꙋ́ю пасхꙋ.

Т

ло Хри сто во прі и ми те, и ис точ ни ка без смерт на го вкꙋ си те.

В͡нлю фоминѹ.

О хка ли

і е гѹ са ли

ме го

спо да, хка

ли бо

га тко е го сі

не.

Преположе́ніе ѿ цы.

Е ды

и мо ю

плоть

, и пі ж и мо ю

кровь

, во мнѣ пре бы

ва етъ , и азъ

внемъ , ре че

част г

го сподь

На вознесе́нiе г҃дне.

Взы де

богъ

вкос

клик но ве

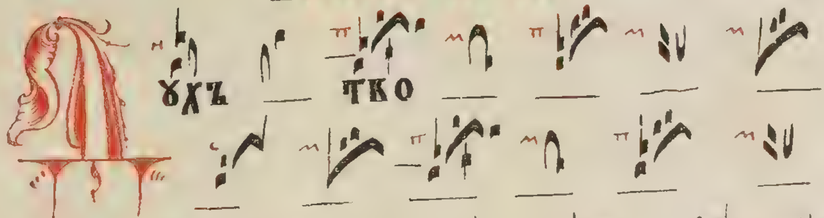
нi и

го сподь

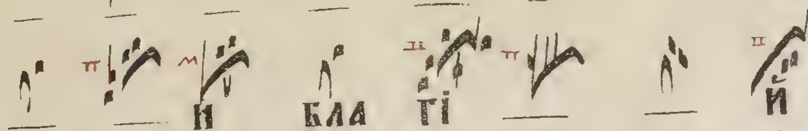
ко гла сѣ трѣб

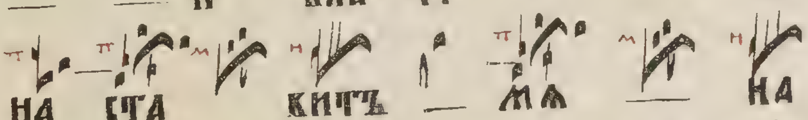

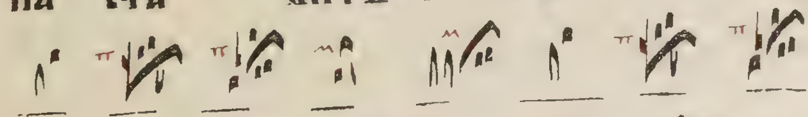
Величаніе.

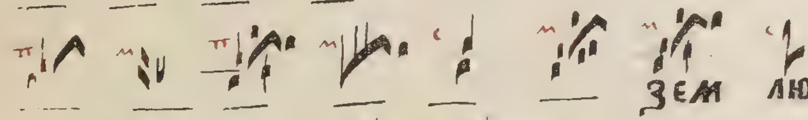

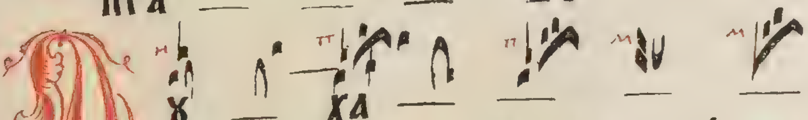

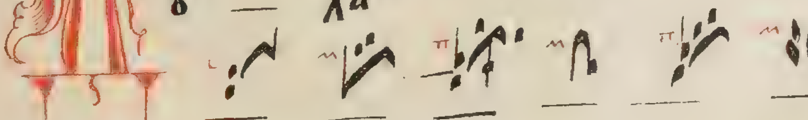

Другій.

ча́ст г҃

тво е го ска та

го, не ѿ и ми

ѿ насъ. мо

лимъ тѧ

че ло вѣ ко люб

че

На прео́браже́ гд҃не.

И҆ нерꙋкотворенномꙋ о҆́бразꙋ.

лй зла

С о

спо ди

ко бѣ чѣ ли ца

тко е го по

й демъ

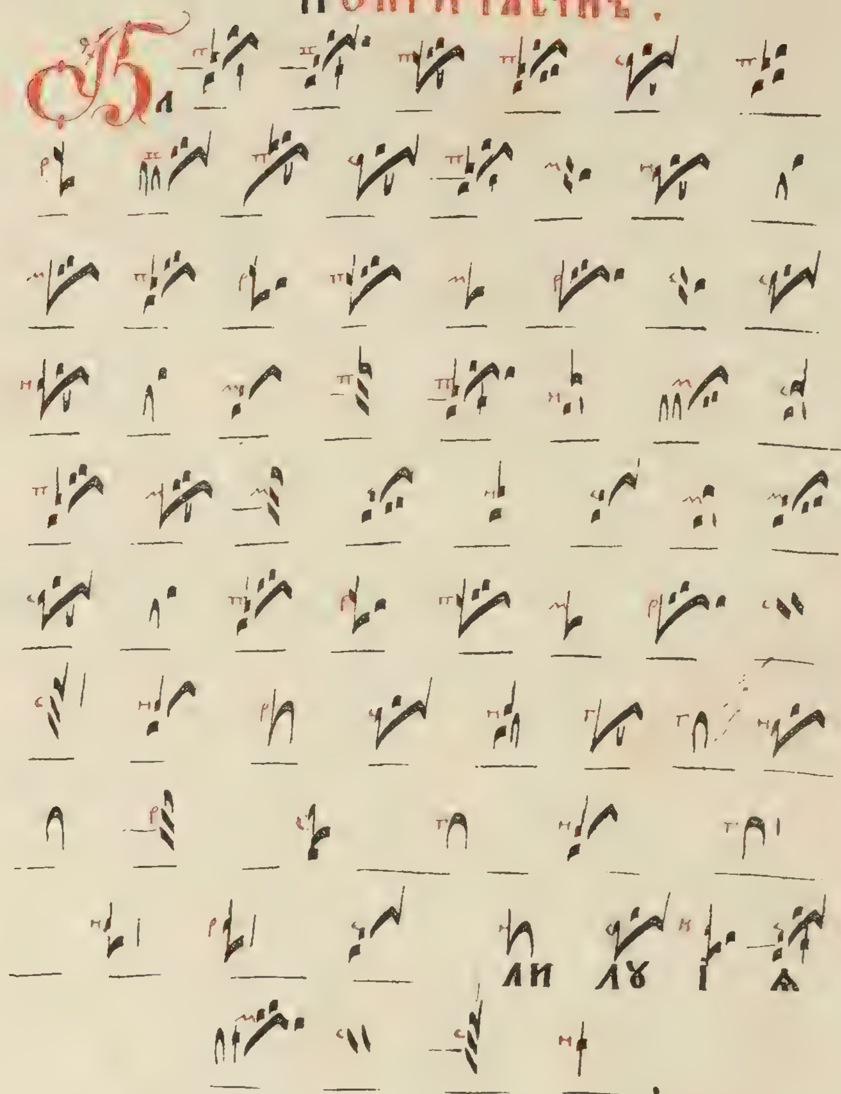
и ѡ и ме ни

тко емъ коз га дꙋ ем са

ко

вѣ ки

По причастіи.

Со́ страхом бж҃іимъ.

Бла го сло венъ гра дый ко и ма го спо дне, богъ го сподь и ꙗ ви ся намъ.

Аще есть причащающіися то поемъ.

Тѣ ло хри сто во пrі и ми те и ис точ ни ка без смер тна го вку си те.

Ал ли лу і ꙗ.

Аминь. Ликъ а.

Да ис пол нят ся оу ста на ша пѣ ні ꙗ тво е го го спо ди. ꙗ ко

Час҃т г҃

да по емъ гдⷭ҇а кѹ̀ тко ю.

ꙗ ко гдⷭ҇по до бил҇ е си насъ

при ча сти ти са ска тымъ

тко имъ бо же стъкен ны безсмертны

и жи ко тко гдⷭ҇ ащимъ тай намъ.

и со баю ди насъ ко тко

ей ска ты ни. весь день по

оу ча ти са прак дѣ тко ей

ал ли лѹ і а.

Ликъ в҃ Го спо ди по ми лѹй.

Го спо ди по ми лѹй.

Г е вѣ го спо ди.

ли 3аа сле

Ӕко. А — минь — . С миромъ.

Со — и ме ни го спо дни.

Го спо ди по ми луй. тду

По заамвонной А — минь. ликъ а

Бу ди и мѧ го спо дне

бла го сло ве но ѿ ны нѣ

и до вѣ ка. Два послѣдний.

Ѿ — ны нѣ и до — —

вѣ — — ка. Слава Инынѣ.

Благослю Гда. Аминь. Премудрос.

Достойно есть. Чтнѣйшую херу.

По ѿпустѣ А — минь. Ликъ а.

И҆ же кре стомъ

ѡ҆ гра жда е҆ ми, кра тꙋ

про тив ла ем сѧ. не ко ѧ

щї е сѧ то го ко кар ства,

ни ла ѧ нї ѧ. ꙗ҆ ко бо гор

дый оу҆ праз дни сѧ, и҆ по пран

бысть на дре вѣ си ло ю

рас пѧ та го хри ста.

М но го лѣт ны со блю ди

го спо ди, и҆ по ми лꙋй:

са мо дер жав нѣй ша го

ве ли ка го го сꙋ да рѧ

ца ря на ше го імкъ.

все а гус сі и.

Су пру гу е го ве ли ку ю

го су да ры ню ца ри цу

імкъ На блгѣ дни ка е го

го су да ря це са ре ви ча

и ве ли ка го кня зя імкъ

Су пру гу е го го су да

ры ню це са ре вну и ве

ли ку ю кня ги ню імкъ

Го спо ди на на ше го

пре ѡ свя щен нѣй ша го

А рхі е пи ско па ми́къ. И всѧ пра во слав ны ѧ хри сті ѧ ны Го спо ди спа си.

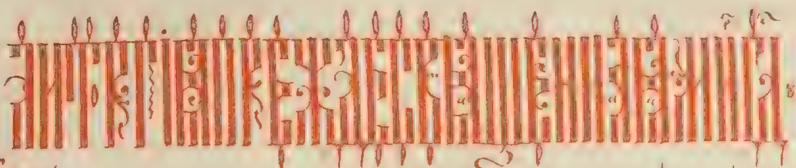
Мно га ѧ лѣ та мно га ѧ лѣ та мно га ѧ лѣ та.

Инъ роспѣвъ.

Мно га ѧ лѣ та мно га ѧ лѣ та мно га ѧ лѣ та.

Г о спо ди по ми лꙋй.

е бѣ го — — спо ди —.

Аминь.

Д а сѧ ис пра — витъ мо ли — тва мо ѧ — —

ꙗ — ко ка ди — ло пред то бо — — — — ю.

В оз дѣ ѧ ні е рꙋ кꙋ мо е — — — —

ю жег

чка ве чер

на а

. Чтецъ.

Го спо ди воз звахъ къ те бѣ оу слы ши мя, вон ми гласъ мо ли твы мо е я е гда воз зо ву къ те бѣ.

Лйкъ а҃ Даса йспракитъ. Чтецъ.

По ло жи го спо ди хра не нї е оу стомъ мо имъ, и двер ь о гра жде

ні е ѡ ѹ҆ стнахъ мо и҆хъ.

Ли́къ в҃ да́сѧ и҆спра́витъ. Чте́цъ.

Н е ѹ҆ кло ни сер дца мо е го ѻ҆сло ве са лꙋ

как стві ѧ҆, не и҆ще ва ти ви ны ѡ грѣ сѣхъ.

Ли́къ а҃ да́сѧ и҆спра́витъ. Чте́цъ.

Да́сѧ и҆спра́витъ моли́тва моѧ̀.

И҆ вста́вше ѻ҆́ба ли́ка. Пое́мъ.

Воздѣѧ́ніе рꙋкꙋ̀ мое́ю.

Г о спо ди по ми лꙋй.

Г о — спо ди по ми лꙋй.

Част г҃

помилꙋй Го спо ди по ми лꙋй
Го спо ди по ми лꙋй.
Го спо ди по ми лꙋй.

зацра Гдⷭ҇и помилꙋй ві҃. И поклоновъ г҃.

заѥп҃ка и прочиⷯ Го спо ди по ми лꙋй.
Го спо ди по ми лꙋй.
Го спо ди по ми лꙋй.

Ꙗко А минь

помолиⷨ Го спо ди по ми лꙋй ѕ҃.

Ѿ глашⷷ Те бѣ Го спо ди.

дантїи Ꙗ минь

Єлико Го спо ди по ми лꙋй.

Сїе ѿ среды д҃ и҃ нл҃и поста.

До великой среды.

Го спо ди по ми лꙋй. д҃. є҆лико

Тє кѣ го — — спо ди —. иже к про

А — минь — — — — —. ꙗ҆ко ты

Го спо ди по ми лꙋй. є҆лицы

Го — спо ди по ми лꙋй. застꙋпи

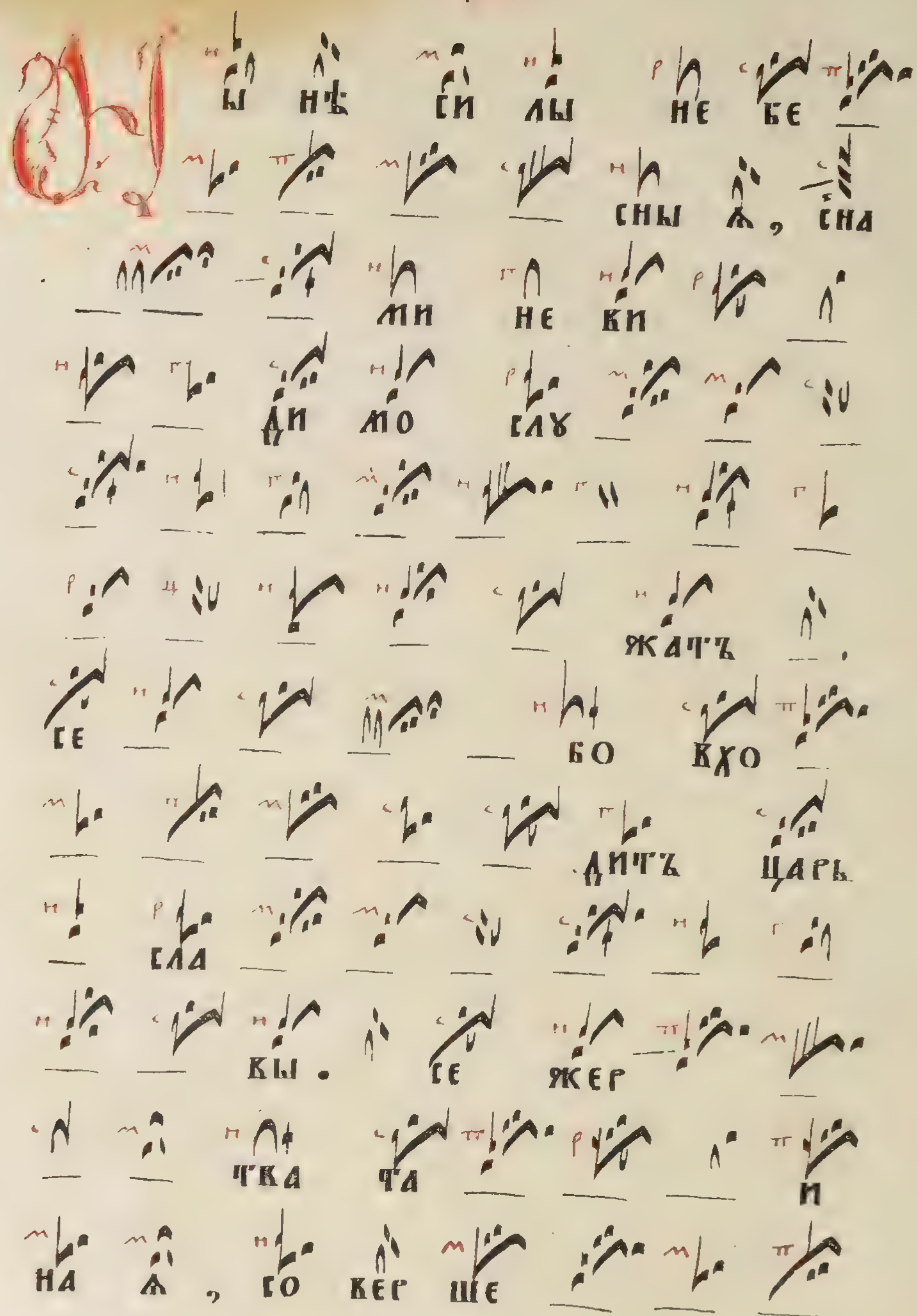
Ѻб — минь — — — — —. ꙗ҆ко по
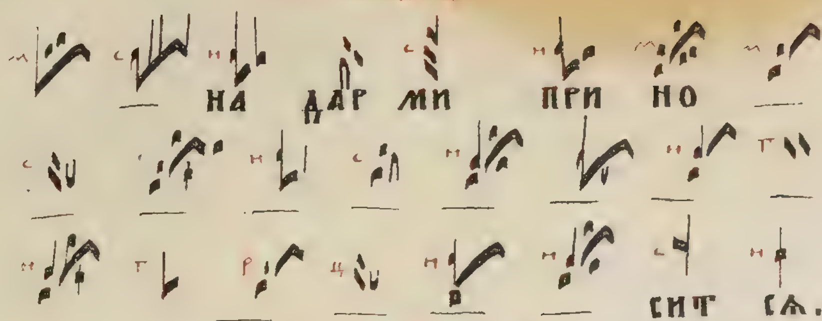
Го спо ди по ми лꙋй. д҃. паки

Го — спо ди по ми лꙋй. ѡ҆ избави

Го спо ди по ми лꙋй. застꙋпи
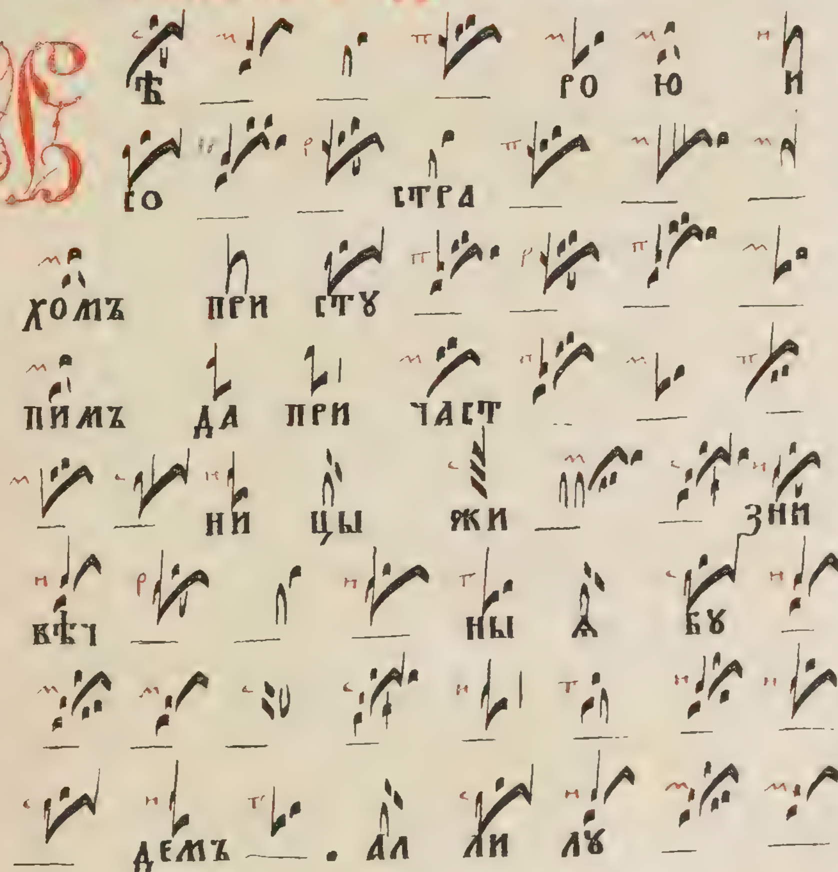
А — — минь — — — — — подагꙋ

чѧ́ст г҃
ы нѣ си лы не бе
сны ѧ҆, сна
ми не ви
ди мо слꙋ
жатъ.
се бо вхо
дитъ царь
сла
вы. се жер
тва ча и
на ѧ҆, бо вер ше

Попереносе Аминь.

Част г҃

И҆сполнимъ.

Г о спо ди по ми луй.

Г о спо ди по ми луй.

Г о спо ди по ми луй.

Г о спо ди по ми луй.

Г о спо ди по ми луй.

П о дай — Го спо ди —.

Т е бѣ Го — — спо ди —.

И҆ сподо́би. Ѿче нашъ. Покло зем.

А минь.

И — ду хо ви тво е му.
Те бѣ Го — — спо ди —.
А — минь — — — — —.
Е — динъ свят҃ъ, е динъ Го спод҃ь, І сусъ Хри стосъ. Во сла ву Бо гу о͠ цу. А — минь — — — — —.

Причастенъ.

В ку си — — те — и ви — — — — — — — ди — те — — — — — — — ко благъ — — — — —

го сподь

в а ли лꙋ

і а
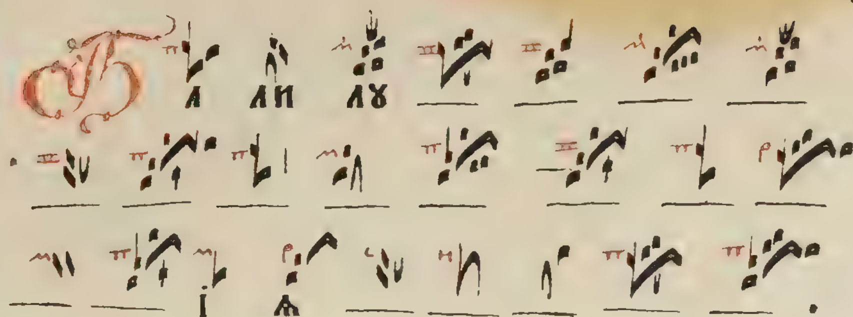
б ла го слок лю го

спо да, на вса

ко

вге

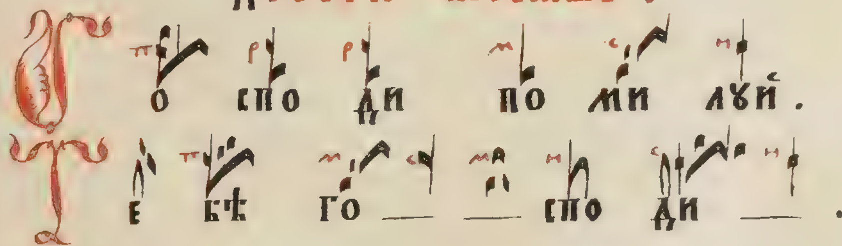
ма.

Благословенъ богъ нашъ. Аминь.

Бл҃годаримъ тѧ хрⷭ҇те бж҃е нашъ. ꙗко сподобилъ еси насъ причастникомъ быти пречⷭ҇томꙋ твоемꙋ тѣлꙋ, и чⷭ҇нѣй твоей крові, и заклꙗннѣй за весь миръ во оставленіе грѣхов смотреніꙗ твоего таинствꙋ, ал҃лꙋ.

Прости приемше.

гла́с г҃

А минь.

Ги ме ни го спо ди.

Го спо ди по ми луй.

А минь. Буди и́мѧ гдне.

Бостыи и великiи четвертокъ

На литургiи вмѣ херувим пѣсни.

Ве че ри тво ей тай нѣ и, днесь сы не бо жiй, при част ни ка мѧ прi и ми. Не по вѣмъ бо вра гомъ мо имъ та и ны тво е ѧ

— — . ни ло бза ні ж ти
дамъ ꙗко і ю да: но ꙗ
ко раз бой никъ ис по вѣ
да ю — сѧ ко пі ю
— — — — ти:

По ма ни — мѧ го —
спо ди, ко царь — — —
— — ствї — и — си.

Конецъ ко к҇ му разу.

По ма ни — насъ кла
ды ко, ко царь — — —
— — ствї — и — си.

Конецъ къ г му разу.

По ма ни — насъ свя тый,
ко царь — — — — —
сткі — и — си.

Б — — — — ли —
лу — — — і — ж.

Задостойно.

Стран сткі ж вла ды на,
и без смерт нѣй тра пе зѣ,
на гор нѣмъ мѣ сте, вы со
ки ми ог мы — —, вѣг ні и
пеі и ди те вос пеі и мемъ,

ли прежде сего сма

воз шед ша сло ка

, ш сло ка на оуч

ше ся е го же ве ли ча ема

Запричастен вечери твоея тай.

И вместо да исполнятся. Той же.

Тропарь глас и҃.

гда слав ні и оу че

ни цы на оу мо ве

ні и ве че ри про све ща

ху ся то гда і ю да зло

че сти вый, сре бро лю бі ем

не ду го вав о мра ча ше ся.

и без за кон — нымъ сѹ дї
ямъ те бе пра — вед на го
сѹ дї ю — пре да етъ —.
зри — — и ме нї емъ лю
би те лю, и же сихъ га дн
не сыт ство ста жа вши, и ѹ
дав ле нї ю вдав ши — ся.
бѣ жи не сы та я дѹ ши,
и же ѹ чи те лю та ко
ва я го дѣ я вшї я — —
и же ѿ всѣхъ бла гї и го
спо дн сла ва те бѣ.

Во ст҃ꙋю и великꙋю сꙋбботꙋ

На литꙋргии златоꙋстаго.

Запрокимен и за аллилꙋиа.

Вос кре сни бо же сꙋ

ди — зем ли — .

Вместо херꙋвимской песни.

Да мол читъ — — вся — ка

плоть — — — — че

ло — ве — — ча. и да сто

итъ — — стра — — — —

— хомъ и тре — — — —

пе — — томъ, и ни что же

зем на го все бѣ

да по мы

шлѧ

етъ. царь

во цар

ствꙋ ю щимъ, и го сподь

го сподь

ствꙋ ю

щимъ, хрї стосъ, богъ

нашъ, прї хо

дитъ за кла

ти сѧ, и

да ти ся всѣдь
вѣр
нымъ. Попереносѣ.

Аминь.

Пред и дутъ
яже се мꙋ ли
цы ан
гель стi и,
со все
ми на ча
лы, и вла
сть ми, мно го

ѡ чи та ѧ

хе гꙋ вимъ

и ше сто крыль

на

ѧ се ра фимъ

ли ца

за крꙑ ва

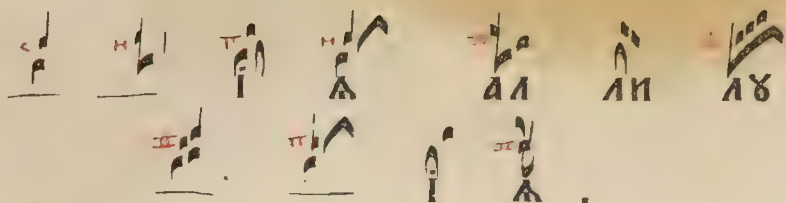
ю

ще и ко пї

ю ще

пѣ снь. ал ли лꙋ

ї ѧ ал ли лꙋ

Задостойно.

Н е сы дай ме не ма
ти, вз и ра ю
ще ко тро бѣ: е го же
пло ті ю без сѣ ме ни за
ча ла е си сы на. во ста
нꙋ бо, и сла венъ бꙋ дꙋ, и
воз не сꙋ со сла ко ю, не
молч но я ко богъ. вѣ
ро ю и лю бо ві ю тя

ке ли ча ю щі ѧ.

Прича́стенъ.

В о ста ꙗ ко спѧ Го сподь, и вос кре — се, спа са — ѧ насъ. А л ли лꙋ і ѧ.

